

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפי זרעו

ספר
מעלות הזהר

בשבת לימוד הזהר בלשון הקודש

בזהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

חוברת מספר 29

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

**מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן**

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בס"ד

עימוד וניצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תִּכּוֹן הַעֲנֵינִים

סֵפֶר מַעֲלוֹת הַזוֹהַר - בְּשִׁבַח לִימוּד הַזוֹהַר בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ..... ז

ז..... מֵאֲמָרִים וְהַקְדָּמוֹת.....

בְּזִכּוֹת הַקְרִיאָה וְהַלְמוּד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר הַקְדוֹשׁ מִבְּטַח לְנוּ שְׁנֵי זָכָה וְנִגְאָל בְּאַהֲבָה וּבְרַחֲמִים

לְלֹא צָרוֹת וְיִסוּרִים.....

ז..... מִשְׁמִים הַסְפִּימוּ לְכָף!

ח..... אֵל יִשְׁלִיכוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אַחֲרֵי גִּם

מֵעַתָּה יִכְלוּ לְהִתְאַחַד כָּל הַצִּיּוֹר וְלִלְמַד בְּנִקְלָא אֶת הַזֹּהַר הַקְדוֹשׁ וְלַהֲנוֹת מִזֵּיו נַעַם

הַרְשָׁב"י וְחִבְרֵיו הַקְדוֹשִׁים.....

ט..... הַזֹּהַר הַקְדוֹשׁ הוּא אוֹר הַגְּאוּלָּה הַאֲחֵרוֹנָה

י..... עַל יְדֵי תְרַגּוּם הַזוֹהַר הַקְדוֹשׁ לְלִשׁוֹן מִתְקַיֵּימַת בְּנוּ הַבְּטַחַת הַרְשָׁב"י "אֲפֹלוּ נְעָרִים יִדְעוּ

י..... נְסֻתוֹת קְרוֹב לִימוֹת הַמְּשִׁיחַ"

י..... לְמוֹד זֶהֶר הַקְדוֹשׁ מְכַנֵּס חֲשֵׁק גְדוֹל לְלִמּוּד הַתּוֹרָה, וְלִתְפִלָּה בְּכוֹנָה.....

י..... בְּכָל שְׁבֵת תִּקְבְּעוּ לְלַמֵּד שְׁעוֹר בְּזֶהֶר הַקְדוֹשׁ

י..... לְשׁוֹן הַזֹּהַר הַקְדוֹשׁ מֵעוֹרָר יוֹתֵר מִכָּל מֵאֲמָרֵי חַז"ל

י..... הַרִי שְׁלַחן עֲרוּךְ וְעֵלְיוֹ סְעוּדָה הַשְּׁנֵה לְכָל אִישׁ וְאִישׁ, כְּפִטוֹן וְכַגְדוֹל, לְלַמֵּד אֶת פְּרִשְׁת

י..... הַשְּׁבוּעַ יַחַד עִם הַזֹּהַר הַקְדוֹשׁ.....

י..... כָּל הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה נַעֲשֶׂה בֶן חוֹרִין

י..... כָּבֵד קְדָמוֹנוּ גְדוֹלִים שֶׁתְּרַגְּמוּ הַרְבֵּה מִן הַזוּה"ק, מֵאֲרָמִית לְלִשׁוֹן הַקְדָּשׁ

י..... בְּזִמְנוֹ הַרְבֵּה הַקְדוֹשׁ ר' חַיִּים וְיִטָּאֵל זי"ע הִיָּה קַיִּים סֵפֶר זֶהֶר בְּלִשׁוֹן הַקְדָּשׁ

י..... רַבִּי יִשְׁכָּר בְּעַר בֶּן רַבִּי פִתְחִיָּה מִק"ק פְּרָאג שְׁחֵי בְּזִמְנוֹ שֶׁל רַבִּי חַיִּים וְיִטָּאֵל חֵבֵר סֵפֶר

י..... מְפֹלָא, "מְקוֹר חֲכָמָה" בּוֹ תְרַגְּם מֵאֲרָמִית לְלִשׁוֹן הַקְדָּשׁ

י..... אָמַרְתִּי לְהַעֲמִיד חֲבוּרֵי זֶה בְּלִשׁוֹן קֶצֶר וְצַח, לְהִיּוֹת לְעֶזֶר וְלַהוֹעִיל לְכָל יוֹצֵא צָבָא בְּצָבָא

י..... הַעֲבוּדָה, דַּת תּוֹרַתְנוּ הַקְדוֹשָׁה.....

י..... חֲבוּרוֹ הַחֲשׁוּב "מְקוֹר חֲכָמָה" - זָכָה לְהַסְכָּמוֹת בַּעַל הַשְּׁל"ה הַקְדוֹשׁ וּבַעַל הַלְבוּ"ש.....

י..... הַ"חִפְּץ חַיִּים" זי"ע"א הַעֲתִיק בְּסִפְרֵיו קִטְעִים מִן הַזֹּהַר הַקְדוֹשׁ, תּוֹךְ תְּרַגּוּמָם לְלִשׁוֹן

י..... הַקְדָּשׁ.....

י..... מְגִדוּלֵי מִתְרַגְּמֵי הַזֹּהַר הַקְדוֹשׁ הִיָּה הַצִּדִּיק הַקְדוֹשׁ "רַבִּי יְהוּדָה רוֹזֵנְבֵּרְג" זצ"ל מִוִּרְשָׁה,

י..... בְּסֵפֶר "זוֹהַר הַתּוֹרָה" הַעֲתִיק הַרְבֵּה מִנְגָלוֹת הַזֹּהַר הַקְדוֹשׁ עַל סִדְרֵי הַפְּרָשִׁיּוֹת וְהַעֲמִיד

י..... זֶה בְּצַד זֶה אֶת לְשׁוֹן הַזֹּהַר וְאֶת תְּרַגּוּמוֹ.....

י..... לֹא הָיָה שׁוּם טַעַם כְּמוֹס בְּכַתִּיבַת הַזֹּהַר הַקְדוֹשׁ מֵאֲרָמִית דְּנִקְא, דְּלִשׁוֹן הַאֲרָמִית אִין

י..... קְדוּשָׁה יוֹתֵר מִלְשׁוֹן הַקְדָּשׁ.....

י..... בְּזֶהֶר פְּרִשְׁת מוּבָא שׁ"לִשׁוֹן הַקְדָּשׁ - הַשְּׂכִינָה מִתְחַבְּרַת בָּהּ, וְאֵלּוּ לְשׁוֹן אֲרָמִית הִיא

י..... לְשׁוֹן הַסְטֵרָא אַחְרָא.....

י..... מֵעֲלִיּוֹתָא הִיא לְתַרְגָּם אֶת הַזֹּהַר הַקְדוֹשׁ לְלִשׁוֹן הַקְדָּשׁ, וְקְדוּשָׁה יִתְרָה בְּלִשׁוֹן הַקְדָּשׁ,

יח.....שְׁמַחְבֶּרֶת אֶל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה
 וע"י שְׂפָל הָעַם יִתְאַחֲדוּ בְּלִמּוּד הַזֶּה"ק בְּכֹף כְּלָנוּ כְּאֶחָד נִזְכָּה שְׂיָקִים בָּנוּ נְבוֹאָת הַרְשָׁב"י
יח....."זַכָּא דְרָא דְהָאֵי אֲתַגְלִיא בֵּיהּ, וּבִסְגוּלָתוֹ "וּקְרָאתֶם דְרוֹר"
יח.....מַעֲלַת וַחֲשִׁיבוֹת לַמּוֹד הַזֶּהר
יט.....הַבַּעַל שֵׁם טוֹב צִוָּה לְאַנְשֵׁי שְׁקֶדֶם כָּל תְּפִלָּה לְלַמְדוֹ מֵאִמֵּר זֶהר וְתַקוּנִים
 לַמּוֹד הַזֶּהר מוֹעִיל לְהַשְׁגָּה, וּדְבָרָיו מְאִירִים פְּנֵי הָאָדָם, וְנוֹתְנִים כַּח וְחִיל לְנִשְׁמַת הָאָדָם
יט.....
יט.....בְּלִמּוּד הַזֶּהר יוֹסִיף שְׁלֵמוֹת לְהַשְׂכִּיל בְּהַבְנָה אֶת כָּל חֻלְקֵי נִגְלוֹת הַתּוֹרָה
 מְהַנְּגוּן שֶׁל הַתַּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל, וּמְהַחֲלִישׁוֹת הַלֵּב כְּשִׁמְתָאֲחֵרִים, נַעֲשֶׂה דְבָרִים
 עֲלִיוֹנִים וְתַקוּנִים גְּדוּלִים לְמַעֲלָה
יט.....
כ.....עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּהר יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים וַחֲסִדִּים
כ.....רְשָׁב"י הַמְּשִׁיף תַּקוּנִים כְּאֵלֶּה, שֶׁבְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַד הַסּוֹף, שְׂפָל מִי שְׂיִרְצָה לְשׁוּב יוֹכֵל
 לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא
כ.....
כ.....אֶפְלוּ הַבַּחֲוִירִים וּפְשׁוּטֵי הָעַם יַעֲסֻקוּ בְּסִפְרֵי הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ
כ.....לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ, זֶה הֵיא בְּחִינַת הַשְּׁתַּטְּחוֹת עַל קַבְרֵי צְדִיקִים
כא.....לַמּוֹד הַזֶּהר בְּדִחְלוֹ וּרְחִימוֹ נְחֻשֵׁב שְׁלוּמֵד אֶצֶל הַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי
כא.....יְכוּל אֲנִי לְפַטֵּר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ מִן הַדִּין מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאתִי עַד עַתָּה
כא.....בְּכָל רִגַע תּוֹכְלוּ לְהִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י
כא.....בּוֹאוּ חֲשׁבוֹן מֵה שְׂיִהוּדֵי אֶחָד יְכוּל לְזַכּוֹת עַל יְדֵי לַמּוֹד הַזֶּהר בֵּין בִּימוֹת הַחוּל וּבֵין בְּשַׁבַּת
 קוֹדֶשׁ
כב.....
כב.....חֲשׁבוֹן אֲמַתִּי שֶׁל זְכוּת הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ, לִיהוּדֵי אֶחָד שֶׁקִּבֵּל עַל עַצְמוֹ לְלַמֵּד זֶהר שְׁעָה
 אַחַת בַּיּוֹם
כג.....
כד.....חֲשׁבוֹן אֲמַתִּי שֶׁל גְּדֹל הַזְּכוּת לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ
כד.....לַמּוֹד קִבְּלָה זֶהר בַּיּוֹם שַׁבַּת בְּמִשְׁפָּח שְׁעָה שְׁנֹה לְלַמּוֹד 75 שְׁנָה בִּימוֹת הַחוּל
כד.....בֵּאוּ נִתְגַּיֵּס כְּלָנוּ, הַגְּדוּלִים עִם הַקְּטִינִים, גְּאוּנִים עִם פְּשׁוּטִים, צְדִיקִים וּבִינְוִנִים, זְקִנִים
 עִם נְעָרִים, מְלַמְּדִים עִם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבּוֹ, וְנַפְעֵל לְקִרְבַּ וּלְהַבִּיא אֶת מְשִׁיחַ צְדִיקֵנוּ
 בְּרַחֲמִים
כה.....
כה.....מְלַמֵּד צְרִיף שְׂיִלְמַד זֶהר, שֶׁהוּא בְּחִינַת "עֵץ חַיִּים", וְיוֹכֵל לְהַמְשִׁיף נִשְׁמָה לְתַלְמִידִים, כִּי
 בְּזָה שֶׁהָרַב נוֹתֵן שְׂכָל יִשְׂרָאֵל לְתִינוּק, בְּזָה מְנִיחַ נִשְׁמָה אֲמַתִּית
כז.....
כז.....בְּרוּר הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת פּוֹעֲלִים תַּקוּנִים גְּדוּלִים בְּעוֹלְמוֹת הָעֲלִיוֹנִים
לא....."בְּזַכּוּתָהּ הַגַּעַתִּי לָךְ יֵשׁ חֶלֶק בְּגֵאֻלַּת הָעַם!"
לא.....הַקְּרִיבוּ מִדְּקוֹתֵיכֶם לְמַעַן הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה
לא.....דְּבָרֵי קֹדֶשׁוֹ שֶׁל הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל אֱלוּקֵי רַבִּי יוֹדִיל רֵאזֵנְבֵעֶרֶג זִי"ע בַּעַל "זֶהר תּוֹרָה"
לב.....הַקְּדָמַת הַמְּחַבֵּר, בְּלֵב נִדְכָּה יְדָבֵר, לְאֵל עֲלִיוֹן יִשְׁפָּח שִׁיחוֹ, וְלִפְנֵי אֲנָשִׁים יִצִּיעַ רִחוֹ
לב.....וּבִגְוֵן דַּעַתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מְאִילְנָא דְחַיִּי דְאִיהוּ סִפְרֵי הַזֶּהר יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא
לב.....כָּל אוֹתָם שְׂיִזְכּוּ לְלַמֵּד זֶהר הַקְּדוּשׁ יִזְכּוּ לְגֵאֻלָּה
לג.....אִיךָ יוֹכֵל סִפְרֵי הַזֶּהר לְבֹא לְהַתְגַּלּוֹת חֲדָשָׁה וּלְהַתְפַּשֵּׁט יוֹתֵר בְּכָלל יִשְׂרָאֵל
לג.....רַבִּי חַיִּים וְיִטָּאֵל זַצ"ל הִיָּה לוֹ סִפְרֵי הַזֶּהר בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ, כְּמוֹ שְׁמוּבָא בְּפִרוּשׁוֹ "דְרָרָה

קוֹנְטֵרַס שְׂמִיחַת הַזֶּהָר לט

וְהוּא חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים וְהוֹסֵפוֹת לְעֶרְכָּהּ שֶׁל שְׁעָה בּוֹ יִבְאֵר חֲשִׁיבוֹת כָּל שְׁנֵיהֶם וְשְׁנֵיהֶם
 בְּחַיִּים שֶׁל הַיְהוּדִי, וְכִמְהָ שְׂמִיחָה וְאִשְׁרָר וְעֵשֶׂר יֵשׁ לְגוֹרְסֵי וְלוֹמְדֵי הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ, וְאַתֶּם
 הַמְּשִׁיחִים יִשְׂמַח וְיִרְקַד לט
 בְּדָקָה אַחַת נֶאֱמְרוֹת כְּמֵאֲתֵימ מְלִים לט
 שְׁבַשְׁנֵיהֶם אַחַת בְּלִבָּד זֹכִים לֶכֶּ-28.000 שְׁנָה תוֹרָה לט
 מֵאָה וְחֲמֵשׁ מִלְיוֹן מֵאָה עֶשְׂרִים אֶלֶף מְלִים תוֹרָה לט
 תִּקְבַּל אֶת הַשָּׂכָר כְּנֶגֶד כָּל אֶחָד מ
 נְהִייתָ הַעֲשִׂיר הַכִּי הַגְּדוֹל בְּעוֹלָם בְּמִצְוֹת, מוֹלְטֵי זִילְיוֹנָר מ
 עָקֹר נְתִינַת הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְאֵלוֹ שְׁלוֹמְדִים אֶת סוּדוֹתֶיהָ מ
 צָרִיךְ שְׂיִתְעַסְקוּ יִשְׂרָאֵל בֵּינֵיהֶם שֶׁל תּוֹרָה מ
 בְּיַדְנוֹ הַדְּבָר לְהַחִישׁ אֶת הַגְּאוּלָּה וְלִזְכּוֹת לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ בְּקִרְוֹב בְּרַחֲמִים מ
 כּוֹלְנוּ חֲפִצֵי חַיִּים!!! כּוֹלְנוּ לּוֹמְדִים זֶהָר הַקְּדוּשׁ!!! מ
 צָרִיךְ לְלַמּוֹד וְלֹא לָתֵת מְנוּחָה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׂיִגְאָלְנוּ מ
 מִתּוֹךְ הַקְּדָמָה לְסִפֵּר "פֶּתַח אֱלֵיהֶם הַמְּבֹאֵר" מ

סִפֵּר חֲשִׁבוֹנוֹת הַזֶּהָר מז

לְחַשֵּׁב מַחְשְׁבַת, מֵה שְׂיִהוּדִי אֶחָד יָכוֹל לִזְכּוֹת עַל יְדֵי לַמּוּד הַזֶּהָר בִּימֹת הַחוֹל, וְעַל אַחַת
 כְּמֵה וְכִמְהָ בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ מז
 עֶרְכָּהּ שֶׁל שְׁעָה מז
 חֲשִׁבוֹן אֲמַתִּי שֶׁל זְכוּת הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ, לִיהוּדִי אֶחָד שֶׁקִּבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְלַמַּד זֶהָר שְׁעָה
 אַחַת בַּיּוֹם מח
 חֲשִׁבוֹן אֲמַתִּי שֶׁל גְּדֹל הַזְּכוּת לַמּוּד הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ מט
 גִּימְטְרִיא נִפְלְאָה וְרֵאשִׁי תְּבוּת נ

סִפֵּר תְּשׁוּבַת הַזֶּהָר נג

בוֹ יִבְאֵר מֵאֲמֵר הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ שֶׁכָּל הַגְּאוּלָּה תְּלוּיָהּ בְּתְּשׁוּבַת רֵאשִׁי עִם יִשְׂרָאֵל, אוֹ
 בְּחִבּוּרָה אַחַת קְדוּשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל נג
 זֶהָר חֲדָשׁ מִפְּרִשְׁת נַח דָּף כַּט ע"ב - ל' ע"א נג
 זֶהָר בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ נה
 שְׂאֵם יַחְזְרוּ בְּתְּשׁוּבָה רֵאשִׁי בֵּית הַכְּנֶסֶת, אוֹ בֵּית כְּנֶסֶת אֶחָד, בְּזִכְרוֹתָם תִּתְכַּנְּס כָּל
 הַגְּלוּת נו
 יִשְׂאֵלוּ אוֹתִי בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה הָאֵם יְדַעַת שְׁבַעֲיָרָה זוֹ יֵשׁ מִקּוֹה פְּסוּלָה? אֲשִׁיב כּוֹ!.....
 סה
 וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא יֵשׁ. אֵיזָה מוֹשָׁב לְצִים זוֹ (לִילִי"ת) אֲמַם שֶׁל עָרָב רַב. שֶׁהִיא מְטַמְּאָה
 כְּנֶדָה בְּמוֹשָׁבָה. וְכֵן עָרָב רַב מְטַמְּאִים בְּמוֹשָׁבָם לְצַדִּיקִים שְׂיִוְשְׁבִים בֵּינֵיהֶם סו

זוהר בלשון הקדוש.....**עד**

אדם אתם - תלמידי חכמים.....**עד**

בגלל ישראל - הם התלמידי חכמים נאמר ובני ישראל יצאים ביד רמה.....**עד**

בגאולה האחרונה, יוציא את התלמידי חכמים בכל הכבוד הזה.....**עד**

אם תקבלו תורתו - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם. כפי יהיה ביציאת גאולה
אחרונה שם תהא קבורתכם בגלות.....**עה**

וערב רב, יהיו רחוקים מן הגאולה, ויראו תלמידי חכמים והעם הקדוש בכל הכבוד הזה,
ורשעים בחשך ידמו - הם ערב רב.....**עה**

אמר אליהו, רועה הנאמן, נתן לי הקדוש ברוך הוא רשות להתגלות לך, ולעשות עמך
טוב.....**עה**

אמר לו רועה הנאמן, בשבועה עליך בשם ה', אל תאחר בכל יכלתך, שהרי אני בצער
רב. ויפן פה וכה וירא כי אין איש, עוזר לי, להוציאני מצער זה.....**עה**

ואנשי חיל ויראי חטא מסובבים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימים ערב רב ביניהם.
ולא נותנים להם במקומות רבים, אלא דבר קצוב, שלא תהיה תקומה לנפילתם, ואפלו
חיי שעה, ואותם ערב רב הם עשירים בשלחה, בשמחה, בלי צער, בלא יגון כלל, גזלנים,
בעלי שחד, שהם דינים ראשי העם.....**עו**

מעלות הזוהר

בשבת לימוד הזוהר בלשון הקודש

מאמרים והקדמות

למי הגאולה ופעמי המשיח מחכים בפתח וכלנו מצפים להבטחת הנביא (מ"כה ז: ט"ו): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", וכתב על כך השל"ה הקדוש, וזל"ק: "הנה מבאר מכאן שחבור הזוהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, פי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה וישבתם איש אל אחוזתו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצריך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, כן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

בזכות הקריאה והלמוד בספר הזוהר הקדוש מבטח לנו שנזכה ונגאל באהבה וברחמים ללא צרות ויסורים

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה, העניק השם יתברך ברב חסדו לעמנו עם סגלה, והוא ספר הזוהר הקדוש, שנתחבר בקדשה עליונה על ידי התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן. ובזכות הקריאה והלמוד בספר הזוהר הקדוש מבטח לנו שנזכה ונגאל ברחמים ללא צרות ויסורים רחמנא ליצלן. דבר זה מבאר בספר הזוהר הקדוש עצמו, מפי קדשו של משה רבנו עליו השלום "הרעיא מהימנא", אשר היה נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריו במעמד מלא הוד, ומגלה להם סתרי תורה מישיבה של מעלה.

כך אומר משה רבנו עליו השלום: בזכות החבור שלך, ספר הזוהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן, בזוהר הקדוש פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". ובאור הדברים: בזכות החבור שלך, ספר הזוהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

משמים הסכימו לך!

ואף משמים הסכימו לך! ובתקוני הזוהר מבאר, שבשעה שאלהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריא קדישא שעמו, ולמד עמהם סתרי תורה

בענין תקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם: "כמה רב כחו וקדושתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון: "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתראא בסוף יומיא, ובגינה, ויקראתם דרור בארץ". ובאור הדברים: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבורא שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "ויקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלמה.

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאולה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום

וכמו שרבינו הקדוש הרמח"ל [רבנו משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישרים" ועוד] תקן בשיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזוהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע

וזהו בחינת השינוי של תפלין שנעשין על ידי דפוס דייקא, בחינת פתוחי חותם קדש לה' שנאמר על תפלין כמבאר בדברי רבינו ז"ל (בלקוטי תגנוא סמן ה). כי פיתוחי חותם הוא בחינת דפוס כמובא בפוסקים לענין קדשת הספרים הנדפסין שמביאין שם ראיה מאבני החושן שנעשו בדפוס בחינת פתוחי חותם כמבאר בה' ספר תורה בטורי זהב בסימן רע"א בשם תשובת משאת בנימין עין שם. כי מבאר בהתורה אשרי העם הנ"ל שבחינת המשכת התורה על ידי לקיחת הנפשות הוא בחינת תפלין, בחינת שון של ג' ראשים ושו של ד' ראשים עין שם, כי אותיות השינוי של התפלין נעשין בדפוס וזהו בחינת הדפסת ספרים קדושים שהם בחינת לקיחת וקבוץ האותיות שהם הנפשות שעל ידם נמשך התורה בעולם כנ"ל, שזהו בחינת השינוי של תפלין כנ"ל שנעשין בדפוס דייקא כנ"ל. ועל כן אשרי הזכה ליתן מעות לצדקה נוראה כזאת להדפיס ספרים קדושים לשם שמים, כי על ידי כל הצדקות שנותנין זוכין ליקח הנפשות ולהמשיך תורה בחינת אורייתא דעתיקא סתימאה כמבאר בהתורה הנ"ל, מפל שכן כשנותנין צדקה בשביל זה בעצמו כדי להדפיס ספרים קדושים שהדפסת ספרים אלו בעצמן הם בחינת לקיחת הנפשות שהם האותיות והמשכת התורה כנ"ל שבנדאי אשרי חלקו שזכה לזכות את הרבים להאיר חדושי תורה

א. ראה מה שכתב רבי נתן בספרו "לקוטי הלכות" (אבו העזר, קדושין, ג, כ"ב): כי השם יתברך עשה עמנו חסד גדול שנתגלה מלאכת הדפוס בעולם שעל ידי זה נתברכו הספרים הקדושים.

כי בחינת ההדפסה הוא בחינת לקיחת וקבוץ הנפשות שעל ידי זה מגלין תורה כנ"ל, כי כשנותנין ספר אזי נותנין אות אחר אות, אבן בהדפסה לוקחין ומקבצין כמה וכמה אותיות הרבה מאד על הדפוס ומדפיסין בפעם אחת דף שלם, והאותיות של התורה הם בחינת ניצוצי נפשות כי כל הנפשות שרשם באותיות התורה כידוע, נמצא שקבוץ האותיות של ספרים קדושים הם בחינת לקוטי הנפשות כנ"ל, כי גם הספרים בעצמן נתחברו על ידי לקיחת הנפשות בבחינת ולקח נפשות חכם שעל ידי זה המשיך זה החכם התורה שגלה וחיידש הכתובה בספר הזה שמדפיסין עכשו, ועל כן על ידי ההדפסה נתעורר ביותר בחינת השרש של אלו החידושים שנמשכו על ידי לקיחת הנפשות שמהם בעצמן נתהוו אלו אותיות התורה שבזה הספר, כי גם עכשו לוקחין אלו האותיות ומקבצין אותן יחד וממשיכין ומגלין התורה בעולם על ידי שמדפיסין בפעם אחד דף שלם כמה וכמה פעמים רצופים שעל ידי זה מזיכין את הרבים ומאירין פני תבל בספרים הרבה היוצאין בעולם ומעוררין את ישראל לתשובה שלמה.

דְּבַר זֶה פִּתְקָנָה הָרֵאשׁוֹנָה בִּישִׁיבָתוֹ, וְכוּתֵב עַל מַעֲלַת הַדְּבָר בְּאַגְרַת לַחֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "זֹאת הָעֵצָה הַיְעוּצָה לְכָל קְהָלוֹת קֹדֶשׁ לְהַנְצִיל מִרְשַׁת זוֹ טַמְנוּ שׁוֹנְאֵיהֶם, וּבּוֹדָאֵי הָיָה לָהֶם לִפְקֹחַ עַל זֹאת וְלֹא יִחְדְּלוּ, כִּי רַב הַדְּבָר וְעֵצוֹם מְאֹד... וְעַתָּה אֵל יִשְׁלִיכּוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אַחֲרַי גּוֹם, כִּי אֲנִי אֶלְמָלֵא נִתְיַשֵּׁר חִילִי הַיִּיטִי קוֹבֵעַ דְּבַר זֶה בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, אֲבָל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת וַיְהִי לוֹ לְזִכּוֹת, כִּי אֵין כְּמוֹהָ לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד בְּמִקְוָמוֹ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דְבַר קֹשֶׁה הוּא כְּלָל". וּמִי לָנוּ גְדוֹל כְּהַרְמַח"ל זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ אֲמֵן אֲשֶׁר הָיָה בְּקִי עֵצוֹם בְּכָל מַכְמֵנֵי הַתּוֹרָה וְלֹא מֵצָא עֵצָה לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל אֲלֵא אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת, לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר בְּרִצְפָּה לְלֵא הַפֶּסֶק, שֶׁבִּכְחַ הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִינָה שֶׁל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקָרֵב הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים.

מַעֲרָתָה יִכְבְּלוּ לְהַתְאָחֵד כָּל צִיבּוּרֵי יִשְׂרָאֵל וְלְלַמֵּד בְּנִקְלָא אֶת הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ וְלְהַנּוֹת מִזִּיּוֹ נַעַם הַרְשָׁב"י וְחִבְרֵי הַקְּדוּשִׁים

י'שִׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ¹⁶⁷⁹ בְּהַגְלוֹת נִגְלוֹת הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ, וְכָל הַרוּאִים אוֹמְרִים בְּרַקְאֵי, וְהַלּוּמְדִים מְבַרְכִים בְּרַכַּת הַנְּהַנִּין, וְכָל קָרִי בִּי רַב יוֹכֵל מַעֲתָה לְלַמּוֹד בְּנִקְלָא אֶת הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ, וְלַהֲנוֹת מִזִּיּוֹ נוֹעַם פִּירוּשֵׁי רִשְׁב"י וְחִבְרֵי וְלַהֲתַחַמֵם בְּשִׁלְהַבַּת הַקְּדוּשָׁה הַגְּנוּזָה בְּחִיבּוּרֵם הַקְּדוּשׁ, שֶׁהִיא סְתוּם וְחִתוּם בְּפָנֵי הַהִמּוֹן אֲשֶׁר לֹא כָל מוֹחַא יוֹכֵל לְהַשִּׁיגֵם.

וְהִנֵּה עַתָּה זְכִינוּ, בְּחִסְדֵי ה' יִתְבַּרַךְ וְיִתְעַלֶּה אֲשֶׁר הַגְּדִיל עֲלֵינוּ לְצַלּוֹל לְמִים אֲדִירִים, וְלַהֲאִיר אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ, אֲשֶׁר כּוֹלוּ פְּנִינִים יְקָרוֹת וַיִּם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם, שֶׁם רַמ"ז אֵין מִסְפָּר, חֵיוֹת הַקּוֹדֶשׁ שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים, וְכָל יִשְׂרָאֵל אַחִים חִבְרִים יִכְנָסוּ לְחִיבּוּר הַקְּדוּשׁ הַזֶּה "זֹרְשׁוֹת נִיתְנָה לְאֵלוֹ הַנִּשְׁמוֹת שְׁגוֹרְשׁוֹ מִמְקוֹמָם לִידְבַק בְּזֶה הַחִיבּוּר" (תִּיקוּנֵי זוֹהַר דָּף א' ע"ב) לְשֹׂאֵב מִמַּעֲיֵנוֹת הַמוֹסֵר וְהַחִיזוּק שֶׁבְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וְלַחֲסוֹת בְּצִלוֹ¹⁶⁸⁰ כְּנִפֵי הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה. וְתַפִּילַת דוּד הַמֶּלֶךְ ע"ה (תְּהִלִּים פֶּרֶק ל"ו ח-יא)

"וְעַנְן ה' עֲלֵיהֶם יוֹמִים", שֶׁהַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה חוֹפֶפֶת עַל יִשְׂרָאֵל, וְזוֹכִים ל"סְכוּתָה לְרֵאשֵׁי בְּיוֹם נִשְׁק", (עֵינֵי יְרוּשָׁלַיִם יִבְמוֹת ע"ה, וְכִמוּ שְׁתִּמִּיד הִיא דוֹרֵשׁ בְּפִתְיָהּ לִירֵחֵי כֹּהֵל מִן בַּעַל "אֲבִי עוֹרִי" אֶת הַפֶּסֶק הַזֶּה, עַל סְכַנַּת הָאֵטוּם), וּבְזִכּוֹת הַתְּאֻחָדוֹת עִם יִשְׂרָאֵל בְּלִמּוּד הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ, נִינְצַל מִמַּלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, וְעוֹד, כְּמוֹ שֶׁהַתּוֹרָה צוֹוֹתָה עֲלֵינוּ בְּסוֹכוֹת תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת יָמִים, כִּךְ חִיבִים לְלַמּוֹד אֶת הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ כָּל הַשְּׁבֻעַ בְּלִי הַפֶּסֶק].

לְמוֹד הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ צִיָּלָא דְּמַהֲיִמְנוּתָא כְּסָפָה

כְּתוּב בְּתִהִלִּים (פֶּרֶק ק"מ ח) "ה' אֶד-נִי עַז וְשׁוֹעֲתִי סָפְתָה לְרֵאשֵׁי בְּיוֹם נִשְׁק". וְבִירוּשָׁלַיִם (בְּיָמוֹת דָּף ע"ה) אָמְרוּ: דְּבַר אַחַר "בְּיוֹם נִשְׁק" זֶה

הַקְּדוּשִׁים לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה זֹכִין לְהַשְׁגָּחָה שְׁלִימָה שְׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ שְׁפַע טוֹבָה וְנִבְרָכָה וְכָל טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל.

ב. צִיבּוּרֵי רֵאשֵׁי תִיבוֹת: צִדִּיקִים יִשְׂרִים בְּיָנוּנִים וְרִשְׁעִים.

ג. הַשָּׁמַיִם אֵלוֹ הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים, וְהָאָרֶץ, אֵלוֹ שְׂאֵר הָעַם כְּמִבּוּאָר בְּסִפְרֵי הַקְּדוּמוֹנִים (נוֹעַם אֵלִימֶלֶךְ וְעוֹד), כְּאֲשֶׁר כָּל הָעַם בְּאֻחָדוֹת וּבְאֻגוּדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אֲבִינוֹ שְׁבַשְׁמִים וְלַלְמוּד תּוֹרַת הַרְשָׁב"י ע"ה - הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ, שְׁעַל יְדוֹ נִצָּא מִהַגְלוֹת בְּרַחֲמִים.

ד. יִשְׂרָאֵל מִתְאֻחָדִים בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ - בְּגִימְטְרִיא 1679 כְּמִנֵּין "בְּסוֹכוֹת תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת יָמִים" [בִּיאוֹר:

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון: ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: פי עמך מקור חיים באורך נראה אור: משך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב. תעמד לכל ההוגים בספר הקדוש הזה לעולמים, אכ"ר.

הזהר הקדוש הוא אור הגאולה האחרונה

מן המעין הזה ישקו כל העדרים בספר הזוהר הקדוש אשר הוא "אור הגאולה האחרונה" (תיקוני זוהר דף א' ע"ב) ואשר האיר פני תבל "בסוף הימים, בדור האחרון" (תיקוני זוהר דף קי"א ע"ב), כדי להטעים את ישראל "מאילן החיים" ואשר "על ידו יצאו מן הגלות" (זוהר ח"ג, דף קכ"ד ע"ב). וכבר אמרו גדולי הקדמונים, דבלימוד הזוהר הקדוש אשר לשונו בלבד מסוגלת לזיכוך הנשמה, אף על פי שאינו יודע מה הוא אומר (אור צדיקים לר"מ פארפוש א', עמוד התפילה ט"ז, החיד"א, פלא יועץ, רבי חיים פלאגי, ז"ע, ועוד) כמשל הנכנס לחנות של בושם, אף על פי שלא לקח כלום, מכל מקום ריח טוב קלט עמו (דגל מחנה אפרים, ליקוטים ד"ה ישקני). וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פירוש מאמר אחד שיעשה תיקון גדול למעלה אשר אי אפשר לשער! (כסא מלך מ"ג ס'), ועוד כתב שם, דלימוד שעה אחת בזוהר הקדוש עולה לערך לימוד שנה בשאר חלקי התורה הקדושה¹⁰. ועל ידי שזיכנו השי"ת לפרסם לכל את הזוהר הקדוש בלשון הקודש יתקיים מאמר הכסא מלך שיזכה ללמוד ולהבין, ויעשה תיקון גדול למעלה, אשר אי אפשר לשער!

ולמוד תורה שבשמחה ערכו כפול אלה. נמצא ששעה אחד בשבת קודש שונה לימוד אלה פעמים שנה תורת הנגלה - ובשמחה שנה מליון שעות תורה.

העולה מדברי רבותינו ז"ע: פאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה (למוד פשט בימי החול).

החלש יאמר גבור אני

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שווה מליון שנה תורה. וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (ד' י') "החלש יאמר גבור אני" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

נשקו של גוג. וכתבו המקבלים דהסכך של הסכה בבחינת בינה, הנקראת אם החופפת על הבנים בצלא דמהימנותא, וכמו כן הזהר הקדוש שלמודו בבחינת בינה, נחשב לסכך וצילא דמהימנותא, ומסכך ומגן ביום נשק שמציל ממלחמת גוג ומגוג (בדי ערבות).

ה. איך בזמן מעט ובמעט מאמץ נזכה להגאל במהרה? רבי חיים ויטאל ונהפסא מלך פותבים, שלמוד הקבלה בשעה אחת יעשה תיקון מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה, ופסק בכף החיים (בסימן קנ"ה), דגם הלומד זוהר הקדוש בגי' קסא בלימוד הקבלה נחשב לו, ומגן הגן איש חי זצ"ל אומר: כתבו המקבלים ז"ל, דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול, עכ"ל. וקאורחות צדיקים אומר שקל מצנה

על ידי תרגום הזוהר הקדוש ללשון מתקיימת בנו הבטחת הרשב"י "אפלו נערים ידעו נסתרות קרוב לימות המשיח"

אמר לון"י רבי שמעון לית"י רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא, וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפלו"י רב"י דעלמא זמינין לאשכחא"י טמירין דחכמתא ולמנדע"י ביהו"א קצין וחושבנין, ובההוא"י זמנא אתגליא לכלא.

[תרגום ללשון הקדש]: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפלו נערים שבעולם עתידים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל (זהר הקדוש פרשת וירא דף קיח.).

למוד זהר הקדוש מכנים חשק גדול ללמוד התורה, ולתפלה בכונה

כי הלימוד הקדוש הזה בספר הזוהר הקדוש - מכנים חשק גדול ללימוד התורה והתפילה בכונה"י, שמחה בעשיית המצוות, ובעיקר - אמונה נפלאה בהשי"ת

שנת ה' (אלפים) ר"ג, ומשם ואילך יקרא דרן בתראה והתרה הגזרה והרשות נתונה להתעסק בספר הזהר.

מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים
עוד כתב שם וזה לשונו: ומשנת ה' (אלפים) ש' לצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים. עוד כתב שם וזה לשונו: ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, ומי שחננו האל ויגע ומצא והשתדל וזכה להשיג חלק החכמה המושג בעולם הזה, זכה לטעם בעולם הזה קצת מתענוג העולם הבא.

יג. כתב בספר "לקוטי הלכות" למורינו הרב רבי נתן מברסלב זכר צדיק לברכה (הלכות ראש השנה הלכה ו), וז"ל: הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, שמכניסין דרך התשובה, הם יודעים הסוד של בראשית מאמר סתום שרשב"י גלה עליו ע' פנים שנוהגין לעסק בהם באלו הימים בצלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש. להכניס דרך של תשובה, אין יודע כי אם הצדיקים הגדולים האמתיים, כי כל צדיק אמתיה הוא בחינת משיח, הוא יודע הסוד של בראשית מאמר סתום שרבי שמעון בר יוחאי גלה עליו שבעים אנפין שנוהגין לעסק בהם באלו הימים בצלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש, כי כל דרך התשובה באלו הימים הוא על ידי בחינת בראשית מאמר סתום.

ו. אמר לון רבי שמעון. רצה לומר לרבי יהודה ולרבי יוסי, עין שם בדברי הזהר בתחלת הענין (דף קטו).

ז. לית רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי וכו'. רצה לומר שהקדוש ברוך הוא אינו רוצה שיתגלה זמן הגאולה, עין שם בדברי הזהר לעיל.

ח. אפילו רב"י דעלמא זמינין לאשכחא טמירין וכו'. פרוש אפלו נערים קטנים שבעולם, ומצאו טמירין, ונסתרות של חכמה מסודות התורה, כי אז יתמלא הארץ דעה, (אדרת אליהו).

ט. לאשכחא טמירין. ומצאו אוצרות ספרים חשובים מסודות התורה, (דרן אמת אות ה').

י. ולמנדע ביה פרוש ולידע באותה החכמה, (אדרת אליהו).

יא. ביה קצין וחושבנין. פרוש למנדע קצין דגאולה וחושבנין של ימי הגלות, שיתגלה אפלו לנערים (נצוצי אורות אות ג' בשם הר"ש בזול"ו).

יב. ובההוא זמנא אתגליא לכלא. רצה לומר, קרוב לימות המשיח יתגלה סודות התורה לכל, כי זה קאי על מה שכתוב לעיל וכד יהא קריב ליומי משיחא וכו'. ועין מה שכתב מורינו הרב אברהם אזולאי זכותו יגן עלינו בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טור ג) וזה לשונו: ומצאתי כתוב כי מה שנוגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, היה לזמן קצוב עד תשלום

ובתורתו הקדושה, כן העידו גדולי הדורות, ואשר יטעם ויחוש החי אי אפשר להכחישו. "והוא מקור לכל ספרי יראים, וממנו נובעים כל המוסרים ואהבת ה' התמימה" (מכתב בעל ה"עטרת צבי" להרה"ק מאפטא זצוק"ל). "ומי שיודע ספר, ומבין דברי הזוהר הקדוש הפשוטים, ימצא בו טוב טעם ודברים מתוקים מדבש, מוסרי השכל שמושכים לב האדם לאביו שבשמים" (פלא יועץ ערך זוהר) "הנה כי כן, ראוי לכל אדם ליקח לו ספר הזוהר הקדוש, ולא יעבור מלקרוא הפרשה מדי שבוע בשבוע, וזה גדר גדול לאדם, כדי שלא ישיאנו יצרו לפנות עצמו לבטלה, שהוא רעה גדולה, כידוע" (שם), "ועוד אשר לימוד הזוהר הקדוש גם בפשוטו יחשב לו כמחדש חידושים נפלאים בתורה" (פלא יועץ ערך חידוש) ¹¹, ובונה בשמים עליותיו כידוע לידועי ח"ן.

בכל שבת תקבעו ללמוד שיעור בזוהר הקדוש

וכבר הורו צדיקים וגדולים, ומהם: הגה"ק רבי יעקב מליסא זצוק"ל: וזל"ק: "בכל שבת תקבעו ללמוד שיעור בזוהר הקדוש" (הנהגות ג') וכן העיד הגה"צ רבי יוסף בלוך זצ"ל, כי ה"חפץ חיים" היה מעודד ומזרז, גם לבחורים, ולכל היהודים בשווה, ללמוד בכל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואמר על לימוד הזוהר הקדוש שאין הגבלה ללומדו כי רובו מדרש (הוספות "בנין יוסף" ל"יסוד יוסף").

לְשׁוֹן הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ מְעוֹרָר יוֹתֵר מִכָּל מְאֲמָרֵי הַז"ל

וּרְבֵנּוּ מִן הַחֲזוֹן אִישׁ זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה הוֹרָה לְשׁוֹאֲלָיו לְלַמֵּד זֶה פְּסָפֶּר מוֹסֵר, וְאֵף לְמַד בְּעֲצָמוֹ עִם בֶּן אַחוֹתוֹ, הַגָּאוֹן רַבִּי שְׁמַרְיָהוּ גְרִינְמָן זָכַר צְדִיק לְבָרְכָה. וּבִסְפָר

ע"ב): א"ר שמואל בר נחמן א"ר יוחנן מאי דכתיב על כן יאמרו המושלים וגו' המושלים אלו המושלים ביצרם בואו חשבון בואו ונחשב חשבוננו של עולם הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה תבנה ותכונן אם אתה עושה כן תבנה בעולם הזה ותכונן לעולם הבא, עכ"ל. וכל מי שעניו בראשו ועדיין בר דעה, ירוץ ויחטוף ויאחז באילן החיים האמיתיים.

סיפור מסוחר יהודי מוכר בירושלים עיה"ק כשנודע לו דברי הבן איש חי והכסא מלך, ניצל את זמנו ולמד שש שעות בשבת אחת

וסיפר לי על כך. אמרתי לו שכשלוּמדים בשמחה, זה שווה מליון שנה, ענה לי, לו ידעתי הייתי לומד 13 שעות זוהר בשבת.

בואו וראו מוחו של סוחר שעושה חשבונות על כסף וזהב, כששומע חשבונות כאלו שיכול להגיע לעשירות גדולה כזה, ומקיים בעצמו את הפסוק "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף".

יד. בזוה"ק כתוב שכל אחד חייב לחדש חידושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חידשה ואם לא חידש נמצאת בבושה גדולה, ועתה על ידי לימוד הזוהר הקדוש בשבת מלבד שעולה לערך אלף שנה, ובשמחה למיליון שנה, וביסורים כפול מאה (גם צער כבישת היצר נחשב ליסורים), זאת אומרת שעה אחת בשבת קודש שווה מאה מליון שנה תורה. עוד יחשב לו כמו שחידש חידושים בתורה, ובכך ימצא תיקון ונחת לנשמתו. ובבן איש חי (דושיים) כתב, שחידוש בפשט נחשב לבנות, וחידוש בסוד נחשב לבנים, ובכך החיים מעורר ומחייב שלא יהיה אדם ח"ו עקר בתורה, כי חייב בפריה ורביה בתורה, ועתה לפי חידוש הפלא יועץ זוכה לבנים ובנות בתורה על ידי לימוד זוהר הקדוש.

"על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון, פי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מוצב בעלי גמות אגון" (במדבר כ"א - כ"ז-כ"ח), ובגמרא בבא בתרא (דף ע"ח

"מעשה איש" (עבדות על מרן הגאון הקדוש החזון איש זצ"ל) מובא שאמר: לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל. נתן להאריך על כך בעוד עבדות רבות, אך די בכך למבין.

הרי שולחן ערוך ועליו סעודה השווה לכל איש ואיש, כקטן וכגדול, ללמוד את פרשת השבוע יחד עם הזוהר הקדוש

ואם עד כה לא היה כל אחד מסוגל לכך, הרי עתה, על ידי הוצאה זו של הזוהר הקדוש בלשון הקודש, מתורגם ללשון קלה ובהירה - הרי שולחן ערוך ועליו סעודה השווה לכל איש ואיש, כקטן וכגדול, ללמוד את פרשת השבוע יחד עם הזוהר הקדוש, כרצון גדולי ישראל, ולהחיש הגאולה ברחמים.

כל העוסק בתורה נעשה בן חורין

אודה ה' בקהל רב ובתוך רבים אהללנו שזכינו למהדורת פאר זו של כל הזוהר בתרגום ללשון הקודש, כל אלה באותיות מאירות עיניים, בפסוק ובניקוד מלא, למען ירוץ הקורא בהם, וכדברי הזוהר הקדוש שהאותיות הן הגוף והנקודות הם הרוח - שמתנענעות אחריהן כחיילים אחר מלכיהם (זוהר ח"א דף ט"ו ע"ב), וכמבואר בכתבי האריז"ל דהטעמים - נשמה, נקודות - רוח, והאותיות - גוף.

והמכתב מכתב אלוקים הוא חרות על הלוחות אל תקרי חרות אלא חרות, שכל העוסק בתורה נעשה בן חורין¹, וזכינו למתנת שמים בתרגום מעשה אומן, מועתק במדויק, מילה במילה מארמית ללשון הקודש, תוך שמירה מכל משמר על צורת הלשון המיוחדת של הזוהר הקדוש, כדי שגם בתרגומו ללשון הקודש יתלהב הקורא בו ויתעורר לעבודת ה' יתברך, ליראה ולאהבה אותו.

כבר קידמונו גדולים שתירגמו הרבה מן הזוהר הקדוש, מארמית ללשון הקודש הן אמת כי בתחילה יראנו לגשת אל הקודש ולתרגם את הזוהר ללשון הקודש, אך כבר קידמונו גדולים שתירגמו הרבה מן הזוהר הקדוש, מארמית ללשון הקודש, ולא מיחו בידם כל עיקר.

בזמן הרב הקדוש ר' חיים ויטאל זי"ע היה קיים ספר זוהר בלשון הקודש ומי לנו גדול מהגאון הקדוש רבי חיים חזקיהו מדיני זי"ע, בעל ה"שדי חמד" (בהסכמתו לספר "זוהר תורה") שסילק כל צד חשש מלתרגם את הזוהר ללשון הקודש, כדלהלן:

התורה הם תימים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים בנרמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. (אבו שלמה פרק ח' אות כ"ו).
עקר הגאולה בלמוד הקבלה: הגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה. (אבו שלמה פרק י"א אות ג').

טו. ובפרט לימוד הזוהר הקדוש שמציל ממצר הרע, נדפס בג"א זכרנו לברכה: העוסקים בנרמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פרוש הג"א על משלי ה' י"ח). (ועין אור הזוהר השלם באריכות מעוד גדולי הדורות שצוו על פר.).
פנימיות התורה הם תימים לנפש: פנימיות

בעל ה"שדי חמד" מביא כי יש דעה ש"ספר הבהיר" הינו תרגום של הזוהר הקדוש, מארמית ללשון הקודש. אם כי יש גם דיעה הפוכה שהזוהר הקדוש הוא תרגום של ספר הבהיר שהינו חיבור קדום מאד, אך ה"שדי חמד" נוקט לשון ראשון עיקר, וראיתו היא מכך שספר הבהיר אשר לשונו דחוקה, וזאת משום שלא רצה המעתיק לשנות מדברי הזוהר בלשון הארמי, ומוסיף וכותב הגאון הנ"ל, שמכל מקום אין ספק כי היה קיים בזמן הרב הקדוש ר' חיים ויטאל ספר זוהר בלשון הקודש. שכן בפירושו על זוהר בראשית (דף ל"ה ע"ב) הזכיר רבי חיים דברים מן הזוהר תוך ציון מקורם: "זוהר לשון הקודש".

רבי ישכר בער בן רבי פתחיה מק"ק פראג - שחי בזמנו של רבי חיים ויטאל - חיבר ספר מופלא, "מקור חכמה" בו תרגם מארמית ללשון הקודש

כמו כן כמה גדולים¹⁰¹ תירגמו חלקים ניכרים מן הזוהר הקדוש ללשון הקודש והידוע והמיוחד הוא הגאון המקובל רבי ישכר בער בן רבי פתחיה מק"ק פראג - בעל הפירוש "אמרי בינה" על הזוהר הקדוש, שחי בזמנו של ר' חיים ויטאל - אשר חיבר ספר מופלא, "מקור חכמה" בו תרגם מארמית ללשון הקודש כל אשר מצאה ידו בזוהר הקדוש ביאורים על התורה בדרך הפשט, תוך שהוא מצמיד לכל פסוק ופסוק מן התורה, מקום מוצא דברי ביאור הכתוב ההוא בזוהר - כלשונו כהקדמתו.

אמרתי להעמיד חיבורי זה בלשון קצר וצח, להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא בצבא העבודה, דת תורתנו הקדושה

רבי ישכר בער בהקדמתו מגלה את הסיבה שהניעתו לשנות מהלשון המקורית של הזוהר הקדוש ללשון הקודש, וזל"ק: "מאחר שאין תועלת בהבאת דבריו [של הזוהר] בלשונו כהוויתו וצורתו... באשר שכל דברי לשון הזוהר הם סתומים וחתומים

שכבר הסכים לכך הגאון הק' שר התורה וכו' וכו' רבי חזקי' מדיני בעמ"ח הספרים הנפלאים "שדי חמד", שכתב ע"ז תשובה מבוררת, להגאון המפורסם רבי יהודה ראזנבערג זצ"ל, ... ואין זה בגדר המותר בלבד, אלא בגדר של מצוה רבתא, ובמיוחד בדור הזה, כאמור.

ואברכם שיצליח ה' דרכם להדר ולפאר הדר זיוה של התורה הק' והזוהר הק' שעל ידו יפקון מבי גלותא ברחמי, ויזכו לשפע טובה וברכה, לרוב נחת דקדושה בבריאות גופא ונהורא מעליא ואך טוב וחסד ירדפום כל הימים.

בכו"ח לכבוד מפיצי תורת הנגלה והנסתר
יעקב מאיר שכטער

(מתוך הסכמה על זוהר לשון הקודש על החומש מקראות גדולות הבהיר)

טז. מדברי הגאון הצדיק רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א, ר"מ בישיבת "שער השמים" ללימוד תורת הנגלה והנסתר, פעיה"ק ירושלים תובב"א וז"ל: ... וביחוד שהשכילו להוסיף עליהם את כל נגלות הזוהר הקדוש מתורגמים ללשון הקודש שבזה יזכו להחדיד רוח טהרה ורוח הקדושה של הזוהר הקדוש, שהוא חשוב מאוד ודבר בעתו מה טוב הנצרך מאד, בפרט בדורנו דור עקבתא דמשיחא כאשר החושך יכסה ארץ, והזוהמא אוכלה כל חלקה טובה, שתפקידנו בזמנים אלו להרחיב גבולות הקדושה ולהרבות אור שידחה את החושך והעלטה השוררים בארץ. ולעצם הענין של ליקוטי נגלות הזוהר הקדוש ותרגומן ללשון הקודש, להדפיסם ולהפיצם בעולם אין צריך להסכמת דידי ודכוותי, אחרי

לרוב המון בני העולם... בכך אמרתי להעמיד חיבורי זה בלשון קצר וצח, להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא בצבא העבודה, דת תורתנו הקדושה... כאשר כל דברי הזוהר יהיו בעזר ה' יתברך פתוחים ומבוארים לעין כל הרואים וקוראים בו"

הרי שלא מצא הגאון הנ"ל שום פסול בתרגום הזוהר הקדוש מארמית, אלא אדרבא, תועלת גדולה ראה בכך לרוב המון העם. גם מצא לנכון לקצר בסגנון הזוהר הקדוש - למען יקל יותר להבין את תוכן דברי הזוהר הקדוש.

חיבורו החשוב "מקור חכמה" - זכה להסכמות בעל השל"ה הקדוש ובעל הלב"ש

יש לציין כי חיבורו החשוב "מקור חכמה" שהופיע לראשונה בשנת ה' אלפים שס"ט - זכה להסכמות נלהבות ממצוקי ארץ, ביניהם בעל השל"ה הקדוש ובעל הלב"ש, זכותם תגן עלינו, אף מחבר הספר "שבחי האר"י", רבי שלמה שלומל, כותב באגרת למחבר: "באתי להודיעו כי אותיותיו, אותיות קדושות פורחות, הגיעוני, וחבלים פרחו בנעימים בשמעתי את שמע חכמתך, מוצא מחקר תעלומות חכמה הסתומים והחתומים בספר הזוהר: מי ידמה לך אביר בכל המון ישראל" כשהוא מרעיף עוד שבחים על המחבר, "רבי ישכר בער".

ה"חפץ חיים" זיע"א העתיק בספריו קטעים מן הזוהר הקדוש, תוך תרגומם ללשון הקדש

בין גדולי ישראל האחרונים שהעתיקו בספריהם קטעים מן הזוהר הקדוש, תוך תרגומם ללשון הקדש, אנו מוצאים את ה"חפץ חיים" זיע"א ובפרט בספרו נדחי ישראל.

מגדולי מתרגמי הזוהר הקדוש היה הצדיק הקדוש "רבי יהודה רוזנברג" זצ"ל מזורשה, בספר "זוהר התורה" העתיק הרבה מנגלות הזוהר הקדוש על סדרי הפרשיות והעמיד זה בצד זה את לשון הזוהר ואת תרגומו

מגדולי מתרגמי הזוהר הקדוש היה "רבי יהודה רוזנברג" זצ"ל מזורשה, אשר חיבר את הספר "זוהר התורה" על כל חמשה חומשי תורה, ועוד על חלקי הנ"ך, בו העתיק הרבה מנגלות הזוהר הקדוש על סדרי הפרשיות והעמיד זה בצד זה את לשון הזוהר ואת תרגומו.

בשנת תרנ"ב כשעמד הגר"י רוזנברג להדפיס את ספרו "זוהר התורה", התלבט רבות אם מותר לתרגם את לשון הזוהר ללשון הקודש וכתב לגאון ישראל והדרו, רבי חיים חזקיה מדיני, בעל ה"שדי חמד" צוק"ל, ושטח לפניו את ספקותיו ושאל:

א. אולי נכתב הזוהר הקדוש בכוונה תחילה בלשון הארמית, כדי להסתירו מהמוני העם, שלא יבינו את הנכתב, כדברי חז"ל (חגיגה, דף י"ג ע"א): "כבשים ללבושך" (משלי כ"ז) - דברי שהם כבשונו של עולם [סתרו של עולם - רש"י] "יחיו תחת לבושך".

ב. שמא יש טעם כמוס בכך שהזוהר הקדוש נכתב בלשון ארמית כמו למשל, נוסח הקדיש.

לא היה שום טעם כמוס בכתיבת הזוהר הקדוש מארמית דווקא, דלשון הארמית אין קדושה יותר מלשון הקודש

ה"שדי חמד" שלל מכל וכל את חששותיו של הגר"י רזנברג, ובתשובה מנומקת היטב השיב לו כדברים האלה:

א. החשש שמא נכתב הזוהר בלשון הקודש כדי להסתירו אינו נראה כלל, להיפך, הזוהר הקדוש הוא מקור יסודות האמונה שלנו, ואיזה כוונה תוכל להיות בזה להסתיר יסודות האמונה מן העולם?! ואדרבא - הלא אין דבר שיוצרך להשריש אותו בלב, בכל מיני התחזקות, כמו האמונה!

ב. הלא כבר היה מעולם זוהר מתורגם ללשון הקודש.

ג. הלא גדולי ישראל חיברו פירושים על הזוהר הקדוש, "על פי קבלה עמוקה", וזאת דווקא כדי לגלות את הזוהר לעולם.

ד. אם מתרגמים רק את נגלות הזוהר, כדי לכאר בהם את המקראות על דרך הפשט, שוב אין החשש של "כבשים ללבושך", שהרי דרש זה נאמר רק על מעשה מרכבה.

ה. לא היה שום טעם כמוס בכתיבת הזוהר הקדוש מארמית דווקא, דלשון הארמית אין קדושה יותר מללשון הקודש.

ארמית שימשה דווקא כשפת חולין בימי חז"ל, וכמה דברים שבקדושה הותקנו בשפה זו, רק בשביל שיובנו לכל. כגון "כל חמירא" - שכל איש ואישה יבינו לבטל בלב את החמץ, ואמירת קדיש - בשביל שכל יתום יבין את פירוש המילים ויכון בהם, שיועיל לטובת נשמת המת. וכל זה לדידהו, אבל לדידן בודאי מוטב היה שספר הזוהר יחובר בלשון הקודש המובן לנו יותר...

בזוהר פרשת תרומה (דף קכ"ט ע"א וע"ב) מובא, ש"לשון הקודש - השכינה מתחברת בה", ואילו לשון ארמית היא לשון הסטרא אחרא

ובפרשת תרומה (זוהר¹¹ דף קכ"ט ע"א וע"ב) מובא, ש"לשון הקודש - השכינה מתחברת בה", ואילו לשון ארמית היא לשון הסטרא אחרא, ולכך תיקנו לומר קדיש כלשון הסטרא אחרא, כדי שבכך ישבר כח הסטרא אחרא שמוכן להם.

מלי דתרגום. אָבֵל מְלִין דְּלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ דְּקְדוּשָׁה, לָאוּ אִינוּן אֲלָא בְּעֶשְׂרָה, בְּגִין דְּלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ שְׂכִינְתָא מִתְחַבְרָא בְּהִדְיָה. וּבְכָל קְדוּשָׁה דְּשְׂכִינְתָא אֲתִיָּא, לָאוּ אִיהוּ אֲלָא בְּעֶשְׂרָה. דְּתַיִב, (ויקרא כב)

יז. לְשׁוֹן הַזְּוֵהַר
הַשְּׂכִינָה מִתְחַבְרָת עִם הַיְהוּדִי הָאוֹמֵר בְּלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ
קְדוּשָׁה דִּי בְּסוּפָא, אִיהִי תַרְגוּם, כְּמָה
דְּאוּקִימָנָא. וְדָא אֲפִילוּ חָיִיד יְכִיל לֹמַר לָהּ, אִינוּן

לשון הזוהר

לשון של הצד האחר הוא לשונו של הסטרא אחרא

ואנו בעינינו למימר לה בלישנא דסטרא אחרא, ולאיתבא בחילא תקיף, אמן יהא שמיה רבא מברך, בגין דיתבר חילא דסטרא אחרא, ויסתלק קדשא ברין הוא ביקריה על כלא. וכד אתבר בקדושתא דא חילא דסטרא אחרא, קדשא ברין הוא אסתלק ביקריה, ואדכר לבנוי, ואדכר לשמיה. ובגין דקדושא ברין הוא אסתלק ביקריה בקדושתא דא, לאו איהי אלא בעשרה.

לשון הקודש

ואנו צריכים לומר אותה בלשון של הצד האחר [שהוא לשונו של הסטרא אחרא (מפרשים)] ולהשיב בכתחלה: אמן יהא שמיה רבא מברך, כדי שישתבר כחו של הצד האחר, ויתעלה הקדוש ברוך הוא בכבודו על הכל. וכשנשבר בקדושה זו כחו של הצד האחר, הקדוש ברוך הוא מתעלה בכבודו, ונזכר לבניו, ונזכר לשמו. ומשום שהקדוש ברוך הוא מתעלה בכבודו בקדושה הזו, אינה אלא בעשרה.

[הערת העורך למעלת קדושה בעשרה]:

באר מים חיים פרשת תצוה (כתב יד דף כ"ד)

גם יאמר על מאמר רז"ל "בתוך כל אחד ואחד" כי אמרו ז"ל המזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו, וענין זכות הרבים תלוי בו הוא על דרך משל, שבאו עשרה אנשים להתפלל יחד, ולקדש שמו בקדוש מצוה, ולברך שמו בברכו הנאמר בעשרה, אז לבד מזה שכל אחד עושה מצותו שבא למקום קדושה לברך שמו יתברך ברבים, ולבד זה גם מזכה את התשעה שעמו ואז זכות הרבים תלוי בו גם כן להיות בו זכות עשרה עושה מצוה.

והנה לפי מאמר חז"ל בסוטה בענין הערבות, האיך שכל אחד ואחד מישראל נעשה ערב בעדו ובעד חברו ובעד כל הערבות של ששים רבוא שעליו, אם כן כל שכן במדה טובה כשאדם זוכה בזכות אלו עשרה זוכה ככל עשרה זכותים אשר לחברו, ואז עולה זכות כל אחד ואחד לזכות מאה, וזה רמזו רז"ל "מה ה' אלקיך שואל מעמך" שדרשו אל תקרי מה אלא מאה, כי ה' אלקיך נאמר על השעה שישראל מקבלים עליהם עול מלכותו, ומקדשים ומברכים שמו בעולם, ואין אומרים דבר

ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו', בני ישראל אינון לשון הקדש ודאי, ולא שאר עמין דאית לון לישון אחרא.

לשון הקודש

הקדושה שבסוף היא תרגום, כמו שבארנו, וזה אפלו יחיד יוכל לומר אותה, אותם דברי התרגום. אבל דברי לשון הקדש של הקדושה אינם אלא בעשרה, כי השכינה מתחברת עם לשון הקדש [ומתחברת עם היהודי האומר בלשון הקודש (רמ"ק ורא"ג)], ולכל קדושה שהשכינה באה, אין זה אלא בעשרה, שכתוב (ויקרא כב) ונקדשתי בתוך בני ישראל וגו'. בני ישראל הם לשון הקדש ודאי [שבני ישראל הם נקראים לשון הקודש ודאי (רמ"ק ורא"ג)], ולא שאר עמין שיש להם לשון אחרת.

לשון הזוהר

מעלת הקדיש היא, להעלות שבחו יתברך למעלה, ולשבר כל הקלפות כולם

ואי תימא, הא קדושתא דקדיש, דאיהו תרגום, אמאי לאו איהו ביחיד. תא חזי, קדושתא דא, לאו איהו כשאר קדושתאן דאינון משלשין. אבל קדושתא דא, איהי סלקא בכל סטרין, לעילא ותתא ובכל סטרין מהימנותא, ותברא מנעולין וגושפנקו דפרזלא, וקליפין בישין, (ס"א ודא איהו שבתא דאסתלק ביה) קרא דקדושא ברין הוא תייר משבתא אחרא. ואסתלקו דא תייר מלא, מאי טעמא, בגין דאיהו גרים לאתרופאי סטרא אחרא ולאסתלקא) לאסתלקא קרא דקדושא ברין הוא על כלא.

לשון הקודש

ואם תאמר, הרי הקדושה של הקדיש, שהיא תרגום, למה אינה ביחיד? בא וראה, קדושה זו אינה כשאר הקדושות שהם משלשים. אבל קדושה זו היא עולה בכל הצדדים, למעלה ולמטה ולכל צדדי האמונה, ושוברת מנעולים וחותרמות של ברזל וקלפות רעות [חותמות של ברזל והם הקלפות שהם כמחיצה של ברזל בינינו לבין אבינו שבשמים, ומעלת הקדיש היא, להעלות שבחו יתברך למעלה, ולשבר כל הקלפות כולם (דור אמת-סלם)] [וזהו השבח שמתעלה בו כבוד הקדוש ברוך הוא יותר משבח אחר. והתעלות זו יתרה מהכל, מה הטעם? משום שהוא גורם להרפות את הצד האחר והלעבירו] להעלות את כבוד הקדוש ברוך הוא על הכל.

מעליותא היא לתרגם את הזוהר הקדוש ללשון הקודש, וקדושה יתירה בלשון הקודש, שמחוברת אל השכינה הקדושה

הרי שלא רק מותר לתרגם את הזוהר ללשון הקודש, אלא דווקא מעליותא היא לתרגם את הזוהר הקדוש ללשון הקודש, כי בימינו המון העם אינו מבין ארמית, ואדרבא, קדושה יתירה בלשון הקודש. שמחוברת היא אל השכינה הקדושה.

ועל ידי שכל העם יתאחדו בלימוד הזוהר הקדוש (ותנעל דלת התירוצים בפני היצר הרע), בכך כולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה, ובסגולתו "וקראתם דרור"

ועל ידי שכל העם יתאחדו בלימוד הזוהר הקדוש (ותנעל דלת התירוצים בפני היצר הרע), בכך כולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה, ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בביאת בן דוד משיחנו, מלך ביופיו יבוא ויגאלינו, ב"עז" והדר לאלוקינו, ובשכר זאת א-ל חי צורנו חלקינו, יזכינו בחיינו, ל" ונתה עליו רוח? והנה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' (ישעיה פרק י"א ב'). ויקויים בנו נבואת הנביא מלאכי: "הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר ה' צבקות" (מלאכי פרק ג' א'), יראו עינינו וישמח לפנינו, על גאולתינו ועל פדות נפשנו בגאלת עולמים בב"א.

מעלת וחשיבות לימוד הזוהר

הנה אם אמרנו לבאר גודל מעלת לימוד הזוהר, קדושתו ועומקו ורומו, מה אנו ומה כוחנו, כי כל ספרי המוסר והחסידות והיראה מלאים מזן אל זן, אך

לשמייה ולבנוי. זכאין אינון עמא קדישא דקודשא ברין הוא? הב לן אורייתא קדישא, למזפי בה לעלמא דאתי.

לשון הקודש

ובלשון זו על פרחו של הצד האחר הוא נכפה, ונשבר כחו, ומתעלה כבוד הקדוש ברוך הוא ושובר מנעולים וחותמות ושלשלאות חזקות וקלפות רעות, [לפי שתרגום הוא לשון הסטרא אחרא שגאחו ונקלל בו, לכן נשבר כוחו על ידי זה] ונזכר הקדוש ברוך הוא את שמו ואת בניו [וזכר הקב"ה את שמו המחולל בגוים ואת בניו שהם בגלות (ממ"ד)]. אשריהם העם הקדוש שהקדוש ברוך הוא נתן להם תורה קדושה לזכות בה לעולם הבא.

שבקדושה בפחות מעשרה, אז יעשה החשבון של כל אחד לחשבון מאה, ואמר הקרא מאה זכותים יש לך בשעה שה' אלקיך, וזה רמז כי אתה תשלם לאיש כמעשהו, פרוש לפי הפעולה שפעל אם זכה הרבים בזה הפעולה, אז זכות הרבים תלוי בו ועולה זכותו למאות ולאלפים.

לשון הזוהר

תרגום הוא לשון הסטרא אחרא שגאחו ונקלל בו, לכן נשבר כוחו על ידי זה ובלישגא דא, על פרחיה דסטרא אחרא אתפגיא, ואתתבר חיליה, ואסתלק יקרא דקודשא ברין הוא, ותבר מנעולין וגושפגון ושלשלאן תקיפין, וקליפין בישין, ואדפר קדשא ברין הוא

לקטנו מעט כדי להלהיב את הלבבות אשר לא ראו מאורות, ועתה יפעמו הלבבות בסיעתא דשמיא.

הבעל שם טוב צוה לאנשיו שקדם כל תפלה ילמדו מאמר זה ותקונים

מעלת לימוד הזוהר קודם התפילה אשר בכוחו להסיר את טמטום הלב ושאר המונעים את התפילה, מבואר בדברי הרב בעל התניא זצ"ל (ליקוטי תורה כי תבא), וז"ל, להסיר כל המונעים בתפילה וכו', הוא עסק ולימוד דברי מוסר הנמצאים בזוהר, (שזוהר הוא) מלשון הארה שמאור במקום החושך, עכ"ל, וכן כתוב בספר מאה שערים (מאמרי בעל התניא זיע"א) וז"ל, טמטום הלב היא שנעשה לב האבן וכו' ועצה היעוצה לזה ללמוד ספר הזוהר כי זוהר מלשון הארה שמאיר במקום החשך, עכ"ל. וכמו כן כתב המגיד הקדוש מהר"מ מטשערנאביל זצ"ל (בליקוטי תורה הלכה ז), וז"ל אדם שפגם ולבו מטומטם ואינו יכול לדבר דיבורים זכים, אז צריך להתבונן מגדלות הבורא יתברך וכו' כמו שכתוב בשם הבעש"ט שציוה לאנשיו שקודם כל תפילה ילמדו מאמר זוהר ותיקונים עכ"ל.

למוד הזוהר מועיל להשגה, ודבריו מאירים פני האדם, ונותנים פח וחיל לנשמת האדם

עוד מבואר בספרים הקדושים תוספת הכוח והחיזוק הבאים לנשמה עם ביעור הקליפות הבאים בהתמדת הלימוד הזה, וזה לשון בעל טהרת הקודש הקדמון (למהר"מ גבאי זצ"ל): וגם דע לימוד הזוהר מועיל להשגה, כי דבריו הרמים לבד מאירים פני האדם, ונותנים כח וחיל לנשמת האדם העוסק, וכו' ודבריו הקדושים (של רשב"י) צריכים אנו ללמוד, ועל ידם אולי יזכה להשיג דבר מה, כי אם לא יועיל להשיג בפעם אחת כולו, יועל מקצתו, כי קליפה אי אפשר להסיר בפעם אחת, כי אם מעט מעט אגרשנו עכ"ל.

בלמוד הזוהר יוסיף שלמות להשפיל בהבנה את כל חלקי נגלות התורה

כאשר תגבר ידו בעסק הלימוד הזה, יוסיף חיילים ויתרחב ויתרבה קניינו בשלמות נגלות התורה, כאשר כתב הרמ"ק (בספרו בספרו אור יקר כרך יד שער ג' פ"ג): כי על ידי לימוד ספר הזוהר זוכה להוסיף שלימות להשכיל בהבנה את כל חלקי נגלות התורה, עוד שם (בפ"א): שזוכה ע"י הלימוד בספר הזוהר כי גם חלק הנגלה מתברך בזכרונו, ע"כ.

מהנגון של התקונים בחדש אלול, ומהחלישות הלב בשמתאחרים, נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה

כתוב בספר שיחות הר"ן (אות, קכ"ז): פעם אחת היה רבינו ז"ל מדבר מענין אלול, ואמר שמה שנוהגין לומר תקונים באלול, שהנגון של התקונים, וגם מהחלישות הלב שיש לכל אחד, אז מחמת שכל אחד מתאחר אז בבית המדרש יותר מרגילותו, מכל זה נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה.

על ידי למוד הזוהר יצאו מן הגלות ברחמים וחסדים

לימוד הזוהר הקדוש מקרב הגאולה, כדאיתא ברעיא מהימנא פרשת נשא (דף קכ"ד ע"ב) וזה לשונו: (עם ביאור מתוק מדבש כרך י"ב עמוד קי"א) ובגין דעתידין ישראל [ביאור: ולפי שעתידים ישראל הם התלמידי חכמים שעד עתה עסקו בפשטות התורה, אבל באחרית הימים גם הם עתידים] למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר, [ביאור: לטעום מעץ החיים שהוא ספר הזוהר, ובזכות זה] יפקון ביה מן גלותא ברחמי [ביאור: יצאו על ידו מן הגלות ברחמים וחסדים], ויתקיים בהון [ביאור: ויתקיים בהם מה שכתוב] "ה' בדד ינחנו" [ביאור: במידת רחמיו שהוא שם הוי"ה יוצאינו וינחנו מן הגלות], ואין עמו אל נכר [ביאור: שלא יהיה עוד שום קטרוג על ישראל]. אכ"ר.

רשב"י המשיך תקונים פאלה, שבכל דור ודור עד הסוף, שכל מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם יתברך מכל מקום שהוא

... כל השמחה היא מה שזכינו שהיה צדיק וקדוש כזה שגלה תורה נוראה כזאת ותקן תקונים פאלה בתורתו הקדושה, עד שעל ידי זה אנו בטוחים שלא תשכח התורה מפי זרענו, וזה גמר דיקא על ידי הסתלקותו, שאז דיקא תקן הפגם של תלמידי רבי עקיבא שמתו קדם זמנם, וגלה אז האדרא זוטא, מלבד מה שגלה כל מי חיי האדרא רבא וספרא דצניעותא וכל ספר זהר הקדוש, שעל ידי כל זה המשיך תקונים פאלה שבכל דור ודור עד הסוף, שכל מי שירצה לשוב יוכל להתקרב להשם יתברך מכל מקום שהוא על ידי תקון הצמצומים שתקן בחייו ובפרט ביום הסתלקותו הקדוש, כי גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהם.

(ספר לקוטי הלכות תפלת המנחה הלכה ז' אות נ"ו)

אפלו הבחורים ופשוטי העם יעסקו בספר הזוהר הקדוש

הזוהר הקדוש מלא מוסר והתעוררות ודרושים המעוררים ומלהיבים את לב האדם לעבודת הבורא, ומטעם זה הורו גדולי ישראל בדורות האחרונים, שאפילו הבחורים ופשוטי העם יעסקו בספר הזוהר הקדוש, וכמו שמובא בהוספות לספר יסוד יוסף.

למוד הזוהר הקדוש, זו היא בחינת השתטחות על קברי צדיקים

בספר מאיר עינים (ליקוטים מס' שבת) שהלומד דברי התנא ומכווין לקשר חיותו עם חיות התנא הקדוש, וכן לייחד שכלו והבנתו שמבין המאמר ההוא עם שכל התנא, הרי בזה הוא מדבק רוחו עם רוח הצדיק, ומתוך כך שפתותיו של הצדיק דובכות בקבר, וזו היא בחינת השתטחות על קברי צדיקים, כי החיות והשכל, דהיינו המוחין של הצדיק טמון וקבור בתוך דיבוריו, וכשלומד דבריו של הצדיק בכוונה זו, להמשיך החיות והמוחין לתוך דבריו, הרי הוא מכניס חיות מחדש לתוך הדיבורים, ומחיה אותם, ובזה מתדבק רוחו עם רוחו של הצדיק.

לְמוֹד הַזְהַר בְּדַחִילוֹ וְרַחֲמֵי נַחֲשֵׁב שְׁלוֹמֵד אֶצֶל הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי

וכמו כן כתב בספר ליקוטי אמרים מהרה"ק המגיד הגדול ממעזריטש זצ"ל (מובא בבעש"ט על התורה פרשת שלח בהג"ה אות א) וזה לשונו: כשלומד וכו' אמר רבי שמעון, תיבת שמעון הוא חיות התנא, וכן שם כל אדם הוא חיות שלו, (ויכוין כי) ושם הוי"ה הוא מחייה ומקשר עם החיות עם המוחין, (והמאמר) והדין שאומר (רבי שמעון) הוא השכל שלו דהיינו המוחין, נמצא כשלומד בדחילו ורחימו מקשר עצמו לרבי שמעון ולומד אצלו, עכ"ל.

יְכוֹל אֲנִי לִפְטֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּלִי מִן הַדִּין מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָאתִי עַד עַתָּה

כמה גדול כח הלומד בזוהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (סוכה דף מה ע"ב): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן ובני מהן אם מאה הם ובני מהן אם שנים הן ובני מהן.

בְּכָל רִגְעַ תּוֹכְלוּ לְהַתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁבִי

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י¹ - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו ממקור

באהלך עולמים?" וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמוניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפייהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.

יח. כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב), וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל, שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר, ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים... כתוב בספרים, שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיץ, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל. אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צז ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה

הברכות¹⁹, שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות. **בואו חֲשֹׁבוֹן מַה שִׁיהוּדֵי אֶחָד יִכּוֹל לְזַכּוֹת עַל יְדֵי לְמוּד הַזְהָר בֵּין בְּיָמֵי הַחֹל**
וּבֵין בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ
רְבוּתֵינוּ הַפְּלִיגוּ בְּשִׁבְחָהּ וְעַרְפָּהּ שֶׁל תּוֹרַת הַנְּלֻמָּדָת בְּשַׁבָּתוֹת עַל פְּנֵי זֶה הַנְּלֻמָּדָת
בְּיָמֵי הַחֹל, כְּלִשׁוֹן הַזְהָר הַקֹּדֶשׁ סוֹף פְּרֻשֶׁת "שְׁלַח לך" – זְכָאָה חוֹלְקֵיהוֹן
דְּכָל אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵיתָא, יוֹמָא דְשַׁבָּתָא מִשְׁאַר יוֹמִין".

פוקד לאותו מקום [בעולם הזה] ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. - ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפחותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהו יוצאין לקראתו לקבל פניו (הגאון מהרח"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב. וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד ז"ע).

הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהרי"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

יט. כל אחד רוצה שידון טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניניו.

ופירש על זה בספר יערות דבש (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי וזוה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר, בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

[ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל (רבי משה חיים לוצאטו) בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

ובספר "תורה וחיים" להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת) כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקיא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקיא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזוהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלנו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא [העליון]

מְרַנָּא הַרִי"ח הַטוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי" פָּרְשֵׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנִיָּה, כָּתַב וְזוּה לְשׁוֹנוֹ: כָּתְבוּ הַמְקַבְּלִים ז"ל, דְּגִדּוֹל פִּעַל הַנְּעֻשָׁה מַעֲסַק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת, אֲלֶף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מַעֲסַק הַתּוֹרָה שֶׁל יָמֵי הַחֹל, עַכְל"ק.

וּבְאִוְרוֹ עַל פִּי מֵאָמֵר חֲז"ל, דְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקֶּב"ה אֲלֶף שָׁנִים, שְׁנֵאָמֵר "כִּי אֲלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל" וגו' – וְשַׁבַּת קוֹדֵשׁ הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא – זֹאת אוֹמֵרֵת, כְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקֶּב"ה (מִצָּא חֵן בַּמִּדְבָּר).

אֲשֶׁר עַל כֵּן, כָּל פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, עוֹלָה אֲלֶף יְדוֹת, לְעֶרְךָ יָמֵי הַחֹל. וּבְנוֹסָף לְזוֹ, נוֹדַע דְּבָרֵי הַכֶּסֶף מְלֶךְ, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכַף הַחַיִּים בְּסִימָן קנ"ה, דְּבִלְמוּד שַׁעָה אַחַת זֶהֱר הַקְּדוּשׁ, עוֹלָה לְעֶרְךָ לְמוּד שָׁנָה תְּמִימָה בְּלְמוּד הַפְּשֻׁט. הַיּוֹצֵא מִדְּבָרֵי רְבוּתֵינוּ אֵלֶּה, דְּהַלּוּמֵד שַׁעָה זֶהֱר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, כְּלוּמֵד אֲלֶף שָׁנָה פְּשֻׁט בְּיוֹם חוֹל.

וּלְפִי זֶה, אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שָׁעוֹת זֶהֱר הַקְּדוּשׁ בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, הַרִי שְׂזֻכָּה לְתַקֵּן כָּל הַשִּׁית אֶלְפִין יָמֵי הַבְּרִיאָה.

זֹאת וְעוֹד לְפִי מָה שֶׁהֵאִיר עֵינֵינוּ בְּעַל "הַכֶּסֶף מְלֶךְ" דְּלְמוּד הַזֶּהֱר הַקְּדוּשׁ עוֹלָה שַׁעָה אַחַת לְעֶרְךָ שָׁנָה שֶׁל לְמוּד הַפְּשֻׁט, וּמְרַנָּא הַרִי"ח הַטוֹב זי"ע בְּסִפְרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי" דְּלְמוּד בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ עוֹלָה אֲלֶף פְּעָמִים מִיְמוֹת הַחֹל, וּבְנוֹסָף עַל כֵּךְ חֲדוּשׁוֹ שֶׁל בְּעַל אוֹרְחוֹת צְדִיקִים הַמְּבָאָר: דְּלְמוּד (וְכָל מִצְוָה) הַנְּעֻשָׁה בְּשִׂמְחָה עֲרַכּוּ כְּפוּל אֲלֶף – עוֹלָה מִדְּבָרֵי רְבוּתֵינוּ זי"ע:

כֹּאֲשֶׁר יְהוּדֵי לּוּמֵד בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ וּבְשִׂמְחָה תּוֹרַת הַרְשָׁבִי – "הַזֶּהֱר הַקְּדוּשׁ" עוֹלָה בְּשַׁעָה אַחַת לְעֶרְךָ שֶׁל מְלִיוֹן שָׁנָה, (לְמוּד פְּשֻׁט בִּימֵי הַחֹל).

רְבִנּוּ מְרַדְכֵי שְׂרַעֲבֵי הַתְּבֻטָּא פַּעַם בְּאַזְנֵי מְקַרְבִּי וְאָמַר: "שַׁעָה שֶׁל לְמוּד תּוֹרָה עַל דְּרָךְ הַפְּשֻׁט בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, שָׁוָה לְלְמוּד שָׁנָה שְׁלֵמָה בְּיוֹם חַל. וְשַׁעָה אַחַת שֶׁל לְמוּד זֶהֱר וְקִבְּלָה בְּיוֹם חַל, הִיא כְּמוֹ שָׁנָה שֶׁל לְמוּד פְּשֻׁט בְּיוֹם חַל. לְמוּד קִבְּלָה וְזֶהֱר בְּיוֹם שַׁבַּת בְּמִשְׁךָ שַׁעָה שָׁוָה לְלְמוּד שְׁבַעִים וְחֲמִשׁ שָׁנָה בִּימֵי הַחַל"י.

חֲשִׁבוֹן אֲמִתִּי שֶׁל זְכוּת הַזֶּהֱר הַקְּדוּשׁ, לִיהוּדֵי אֶחָד שֶׁקִּבֵּל עַל עַצְמוֹ לְלַמֵּד זֶהֱר שַׁעָה אַחַת בְּיוֹם

הַיְדַעְתָּ!!! - לְשׁוֹן הַכֶּסֶף מְלֶךְ (תְּקוּנֵי זֶהֱר מ"ג): וְכִינּוֹן שִׁדְעַת כְּמָה גְדוּלָּה מַעֲלַת לְמוּד חֲכָמַת הָאֲמֵת כּו'... יוֹדַע גְּדָל הַחַיּוֹב וְגְדָל הַשְּׂכָר לְמִי שֶׁלּוּמֵד הַקִּבְּלָה וְכֵי, כִּי לְמוּד הַזֶּהֱר בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עֲלֵמִין, וְכָל שָׁכֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ

בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעצמת תורת הקבלה. **כא.** ומי שאינו יודע קבלה, ולומד זה הקדוש – אפילו בגירסא בעלמא, נחשב לו כלמוד קבלה (כף החיים סופר סימן קנ"ה).

כ. הערה מאת רש"ר: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוּד המשנה כחצייר וכתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" ברעיא מהימנא (דף עה:) "ווי לאינון דאקלין קבן באוריתא ולא ידעין בסתרי דאוריתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל

מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה.

והחשבון של שעה אחת למוד זהר ביום, הוא שנה ל-3540 שעות בשנה (10 שעות למוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה).

במשך 50 שנה ליהודי בודד יעלה המאזן: 172,500 שעות תורה. שיצטבר ב-11 דורות בהתחשב במשפחה בת 5 ילדים למספר עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון.

סך הכל שעות התורה: 84,228,515,625,000 שעות, כלומר כ-84,000 מליארדי [בליון] שעות תורה (48,828,125 מקפל ב-172,500).

וכל הזכות העצום מכחו של יהודי אחד שקבל על עצמו ללמד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעקבותיו.

השבון אמתי של גדל הזכות למוד הזוהר הקדוש בשבת קודש יהודי הלומד זהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללמוד תורה של 75 שנה בימות חול.

כלומר, אם למדנו שעה אחת זהר בשבת קודש שקול לפעל הנעשה מלמוד תורה במשך 75 שנה.

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

למוד קבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד 75 שנה בימות החול החשבון בשעות יהיה:

$$637,200 = 75 \times 354 \times 24 \text{ שעות תורה בנגלה.}$$

1,953,125 .9	3,125 .5	5 .1
9,765,625 .10	15,625 .6	25 .2
48,828,125 .11	78,125 .7	125 .3
	390,625 .8	625 .4

כב. הערה: חשוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

— מעלות הזוהר —

כה

זה מבסס על 24 שעות למוד תורה ביום.

יוצא ששעה אחת בלמוד זהר בשבת קודש בשבעים שנות חיים של אדם יעלה החשבון:

$$70 \times 52 \times 637,200 = 2,319,408,000 \text{ והיינו } 2 \text{ מליארד } 319 \text{ מליון } 408 \text{ אלף.}$$

זאת אומרת, אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון יותר משני מליארד שעות, והרי זה בהשג ידו של כל יהודי, ועכשו אפשר להבין למה כל גדולי הספרדים עודדו ואמרו שבזכות הזהר הקדוש נגאל במהרה. מבסס על 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים צ') 52 שבתות בשנה.

עכשו תבינו אם אתה מזכה רק ליהודי אחד שילמד שעה בזהר בשבת זכית לקבל מליארד שעות תורה שיצטבר ב-11 דורות¹ בהתחשב במשפחה בת 10 ילדים² למספר עצום של אנשים: 100,000,000,000 של הדור האחרון זאת אומרת מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זהר שנה:

סך הכל שעות התורה: 2,319,408,000 מכפל ב-100,000,000,000 מליארד - 223,020,000,000,000,000 שעות, כלומר כ-223 קונטיליון 20 קונדיליון שעות תורה.

וכל הזכות העצום מכחו של יהודי אחד שקבל על עצמו ללמד את הזהר וצאצאיו הלכו בעקבותיו.

באו נתגייס כלנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, ונפעל לקרב ולהביא את משיח צדקנו ברחמים

בואו נתגייס כולנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית

10000000000 .9	100000 .5	10 .1
100000000000 .10	1000000 .6	100 .2
1000000000000 .11	10000000 .7	1000 .3
	1000000000 .8	10000 .4

זאת אומרת 100 מליארד צאצאים.

כג. כיון שנותרו לכל היותר כ-230 שנה עד 6000 שנה שזה הזמן שמזכר בגמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צו, א: אמר רב קטינא, שית אלפי שני הוו עלמא ומד חרוב שנגמר ונשגב השם לבדו ביום ההוא). ומשך דור ביימינו הינו כ-20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל-11 דורות.

כד. הערה: חשוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזוהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים^{יח}.

כה. נעתיק מסתב מספר "אגרות הזוהר":

בסיטתא דשמיא, מוצאי שבת קדש משפטים
א' דראש חדש אדר התש"ע:

לכבוד המפעל הזוהר הקדוש העולמי.

הנני רואה ברוח השם כבר זמן רב את פעולותיכם החשובות מאד בהפצת הזוהר הקדוש. רציתי לומר לכם, הרי כל תקופה קצרה מגיעים אל פתחנו לדאבוננו הרב, עלונים עם מקרים קשים הזקוקים להרבה תרומות כדי להחליץ מהמצב הקשה כל קר, (השם יתברך יעזר שגבר לא נזדקק לזה ולא יהיו עוד מקרים קשים כאלה ודומיהם) והרי אם היו לומדים את הזוהר הקדוש הרי לא היו מגיעים ככל וכלל לזה, אם כן הרי יכולים כן לפעל שכל אחד יעסק בזהר הקדוש וכן כבר לא יהיו צרות כאלה ודומותיהן (כפי שמפחד כן בזהר הקדוש עצמו). ואבקשכם באמת לפעל על קר, וכן לא נשמע עוד צרות.

בשורות טובות והרבה הצלחה
מ.ד. גרינברג, ירושלים עיר הקדש

תגובת המערכת: אכן הננו פועלים על כך שילמדו כלם את הזוהר הקדוש, וכן לא יהיו עוד צרות חס ושלום.

וכן ידועה קריאת רבני ירושלים משנת תרפ"א אשר חתומים עליה כל הבית דין דאז, וכתוב שם כי למוד הזוהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח, ויתגלה ויבנה המקדש וישאאל ישפן לבטח, והלומד בו בטוח שלא יסבל צער חבלי משיח.

ומהרבנים הגאונים בד"ץ עדה החרדית תשס"ב, הרב ישאאל יעקב פישר זכר צדיק לברכה, הרב מאיר גראנדסטרופער זכר צדיק לברכה, הרב משה הלברשטאם זכר צדיק לברכה, הרב בנימין ראבינאוויטש זכר צדיק לברכה, הרב ישאאל משה דושינסקיא זכר צדיק לברכה. ולהבדיל בין חיים לחיים: הרב משה שטרנבוך שליט"א, הרב אברהם יצחק אולמן שליט"א: דבר גדול מאד הוא להנהיג ללמד דף זהר בכל יום, והוא כתריס בפני הפרעניות ולבטל גזרות קשות וכו' ולהשפיע שפע קדש על עם הקדש, ואשרי

המקמים כן בכל יום אמן.

וכן מהרב הגאון פוסק הדור הרב שמואל הלוי נאזנר שליט"א בשם החזון איש זצ"ל שאין לך מאמרי חמינו זכרונם לברכה הפלהיבים כל כך ליראה כמו מאמרי הזוהר הקדוש".

וכן מתוך קריאת הגאונים הצדיקים: רבי יצחק פדורי זכר צדיק וקדוש לברכה, רבי יחיאל פישל אייזנבאך זכר צדיק וקדוש לברכה. ולהבדיל בין חיים לחיים הגאונים הצדיקים: הגאון הצדיק רבי עובדיה יוסף שליט"א, הגאון הצדיק המקבל רבי בניהו יששכר שמואלי שליט"א, רבי ראובן אלבז שליט"א, ועוד:

שיש להתחזק בדברי קדשו של התנא האלהי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוהר הקדוש יצא מן הגלות ברחמים, (אף לא הבנה כלל, כידוע מדברי רבותינו). וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק.

לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקרא מספר דפים מספר הזוהר הקדוש להצלחת כלל ישאאל ולקרב הגאולה

ומהרב הגאון המקבל רבי יחיאל פישל אייזנבאך זכר צדיק לברכה ראש מתיבתא שער השמים להנהיג למוד עמוד היומי בספר הזוהר, ועל ידי הפצת למוד הזוהר בכל תפוצות ישאאל, נזקה לסוף וקץ לכל צרותינו תחלה וראש לפדיון נפשנו ולהנשע בישועת עולמים.

ומהגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה ראוי לקבוע ליסוד שעור קבוע בסיטתא דשמיא בספרא קדישא הדין (ספר הזוהר) מדי יום ביומו, עמוד אחד בכל יום, שהוא כתריס בפני הפרענות לבטל גזרות קשות וחלאים רעים, ולהשפיע שפע קדש ברכה רבה רפואות וישועות עד בלי די.

ויעזר השם יתברך שנוקה באמת ללמוד היטב את הזוהר הקדוש לעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא, ויבוא המשיח במהרה בנימינו אמן.

במיוחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תיישים, כך יחדור תלמודם מנעורותם, לתלמודי תורה, לישיבות ולכוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, וזוכה להיות מבני עלייה כמו שכתוב בכסא מלך בהקדמה לביאורו על תיקוני זוהר.

מְלַמֵּד צְרִיף שֶׁיִּלְמַד זֶהָ, שֶׁהוּא בְּחִינַת "עֵץ חַיִּים", וְיוּכַל לְהַמְשִׁיךְ נְשִׁמָּה לְתַלְמִידִים, כִּי בְּזֶה שֶׁהָרַב נוֹתֵן שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל לְתִינוּקָא, בְּזֶה מְנִיחַ נְשִׁמָּה אֲמִיתִית וְכֹבֵד פֶּסֶק רַבִּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ זצ"ל, מְלַמֵּד צְרִיף שֶׁיִּלְמֹד זוהר, שֶׁהוּא בְּחִינַת "עֵץ חַיִּים", וְיוּכַל לְהַמְשִׁיךְ נְשִׁמָּה לְתַלְמִידִים, כִּי בְּזֶה שֶׁהָרַב נוֹתֵן שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל לְתִינוּקָא, בְּזֶה מְנִיחַ נְשִׁמָּה אֲמִיתִית.

כְּשֶׁאֵב שׁוֹלַח בְּנוֹ לְמַלְמֵד לְלַמְדוֹ אֶצְלוֹ תוֹרָה, דְּבַר הָרֵאשׁוֹן צְרִיף לְבָרַר, אִם הִמְלַמֵּד שֶׁל בְּנוֹ לֹמֵד זֶהָ

בספר חכם הרזים הוסיף על דברתו: כשאב שולח בנו למלמד ללמדו אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר, אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו - וגם אי אפשר שיהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזוהר הקדוש כמבואר בספרים הקדושים.

בְּרוּר הַנִּיצוּצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת פּוֹעֲלִים תְּקוּנִים גְּדוֹלִים בְּעוֹלְמוֹת הָעֲלִיוֹנִים

דע כי כל מדרגות הנבראים, דומם צומח חי ומדבר, אשר מאז ששה ימי בראשית עד אלף השביעי, מבררים תמיד ניצוצות קדושות מהקליפות, ואפילו המעשים הגשמיים של בני ישראל כמו אכילה ושינה, גורמים בירור הניצוצות הקדושות ופועלים תיקונים גדולים בעולמות העליונים.

וראה נא מה כתב הרה"ק המקובל האלה"י רבי סלמאן אליהו זצוק"ל בספרו כרם שלמה בפירושו על עץ חיים (שער י"א פ"ה) וז"ל: מבריא העולם ועד סוף אלף השישי, כל מה שהעולם יגעים, בימים ובנהרות ובעיירות וביבשה ובמדברות, ובמלאכות ובסחורות ובמשא ומתן, ובתלמוד התורה ובתפילות ובמצוות, החיים והמתים, בשמים ובארץ, החסידים והצדיקים, והבינונים, והרשעים, האנשים והנשים והטף והילדים, והחיות והבהמות והעופות הטהורים והטמאים והצמחים והרומשים, וכל מין מזה, כלול כמה אלפים ורבבות מינים ממינים שונים של בירורים (ולכן כל

כז. ומסופר עליו שעוד בצעירותו היה רגיל לקום מפני כל אדם, ואמר, אם צעיר, בוודאי יש לו פחות עוונות ממני, ואם זקן, בוודאי שמלא תורה ומצוות יותר ממני, ולכן אני קם מפני כל אדם. וכשמע זאת מרנא רבינו יוסף חיים זי"ע, אמר,

שבוודאי יזכה ליראת שמים, ודרש את הפסוק (ויקרא פרק י"ט ל"ב) "מִפְּנֵי שִׁבְיָה תִּקְוִים וְהִדְחָה פְּנֵי זָקֵן וְיִרְאַתְךָ מֵאֲלֹקֶיךָ אֲנִי ה'": כך: שאם מקיימים "מִפְּנֵי שִׁבְיָה תִּקְוִים וְהִדְחָה פְּנֵי זָקֵן", מובטח שזוכים ל"יִרְאַתְךָ מֵאֲלֹקֶיךָ".

מין ממינים הנזכרין יש בהם אלפים ורבות כרואים), אשר אין בריה דומה לחברתה, כל היגיעה הזאת בכל משך הזמן הזה של ששה אלפים שנה של בריאת העולם הכל הוא כדי לברר ולתקן (את הניצוצות שנפלו בין הקליפות) עכ"ל.

הספר הזה נדפס באותיות מרובעות, למען לזכות את בני ישראל הקדושים אשר לא נכנסו עדיין לחכמת הנסתר, שישתעשעו אף הם במאמרי הזוהר הקדושים ויתעורר לבבם^{י"ו} לעשות נחת רוח לאבינו שבשמים.

הרי בכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך, הוא מלכו של עולם, מגיעים, שמחה ופיוץ ליהודים, כולם לומדים וגורסים בזהר הקדוש, וכמאמר מרדכי, הוא הצדיק דביל דר'א ודר'א, אשר אסתה, היום בזמן הגלות אשר יש הסתה, וכדאיתא אסתה מן תתורה מנין דכתיב ונאנכי הסתה אסתיה, עושה, ומשתה יום טוב ליהודים.

תגידו לי אתם! - כן אתם הקוראים את דברי אלו ברגע זה ממש! האם ראיתם מימכם מי שהוא שלומד זהר ואין כל מהותו מקשה של שמחה ומשתה יום טוב ליהודים "ליהודים היתה אוהה ושמחה ופיוץ ויקר" (אסתה ח, טו). הרי כל לומד זהר מרגיש בעצמו כי זה "משתה יום טוב ליהודים"!!!

ואספר עינדה נפלאה: באחד מן הימים העבר עלינו לטובה נסעתי לציון קדשו של הקדוש מורנו רבי ליב בעל היסורים זיע"א ועכיע"א, ומה עושה יהודי קשמיגע למקום כזה? - לומד זהר! בקצרה, לקחתי אל ידי את הזהר הקדוש ששלחתם לי לפני 3 חודשים, והתחלתי לקרוא ומיד התחיל הצר הצורך הידוע ה"קלפת המן עמלק" היצר הרע ימח שמו וזכרו והסיתני לחשוב מחשב גאונה לאמור - כי אני חשוב ונכבד הנה אני היחיד [חס ושלום] שלומד כאן את הזהר הקדוש, וכמעט שלא נפלתי לרשת הפרוטה הלזו.

מיד רחם עלי מלך המלכים הקדוש ברוך הוא, והזכיר לי כי עדין לא התפללתי את תפילת המנחה, לכן נגשתי מיד אל הישיבה של העיר צפת וראיתי מול עיני מחזה אשר לא ישכח מלבי ימים רבים - 120 בחורים ונאכריים (בעבר היית עושה כאן סימן של: !!!!!, אך היום אני יודע שאין זה פלא קליל!) יושבים ולומדים בהתמדה עצומה את הזהר

כו. ונשתיק מסתב שקבלנו:

לכבוד הרבנים החשובים מזני הרבים ממפעל הזהר הקדוש העולמי, שלום וברכה!

אחר דרישת שלומכם הטוב - וברוך וברננים - לרגל היום הזה הנכבד והנורא משנכנס אדר מרבים בשמחה - וכפי שמסביר המאור עינים שאדר ה'ינו: א' דר, אלופו של עולם דר, וכל הרוצה שיתקמו נכסיו ישע בהן אדר"ר וכו' כידוע ללומדי הזהר הקדוש. אשריהם ואשרי חלקם! חלק הוי"ה נחלתם! כי חלק הוי"ה עמו! יעקב חבל נחלתו! כידוע וכו'.

(מבואר בזהר הקדוש על האופיזיון היוודים בחג הסכות לשבת עמנו בספקה הקדושה המקיפה ומסבגת את כל אחד ואחד מישראל - עיין שם בזהר הקדוש ותראה דברים נפלאים ונצומים, מזהב ומפז מבהיקים, ברוך וברננים זהרים, לאין קץ ולאין תכלה שמחים, ככלה [היא התורה, יחוד קודשא ברין הוא ושכינותיה ביחוד השלם. אורייתא וקודשא ברין הוא וישאל חד] מקשטת בהינמיים, מ"ה יפית ומ"ה נעמת בתענוגים).

מה נכבד העת הזה כאשר בכל מקום ומקום יושבים יהודים ולומדים את הזהר הקדוש ומקריבים את הגאולה בפועל ממש, ובכל המחשבה דבור ומעשה שלהם, אשרינו מה טוב חלקנו!!! הרי רשב"י הקדוש יושב עם כל פמליא של מעלה - הם הצדיקים שכבר אינם ביונתינו - ומהם צדיקים קדושי עליון החיים עמנו עכשו - ונראים כאילו הם בתוך מלבוש של בשר גידים ונעצמות - אף כל מהותם מאד נשגבה, ויושבים יחד ומשיחים ואומרים, הראיתם את פלוני זה הלומד את הזהר הקדוש? ועולים אל היכלו של משיח, ואומר להם משיח, הנה הגני מוכן וכבר ארד לגאולה, הכל בזכות פלוני זה ודעמיה הלומד ולומדים את הזהר הקדוש.

בראותינו את גודל השתוקקות של אחינו בני ישראל לקדושה וטהרה ולהתקרב לאבינו שבשמים, וצמאים ללמוד דברי אלוקים חיים מאמרי התנא אלוקי רבי שמעון בר יוחאי הקדוש ז"ע, ומשתוקקים להבין מאמרי ספר הזוהר המדברים על חיי ימינו, כדי שיוכלו להתמיד ולאחוז באש האהבה ולייחד כל עשיותיהם לשמים, העמסנו על שכמנו את המלאכה הנפלאה והכבירה להוציא לאור את הזוהר הקדוש בלשון הקודש, וכל אחד יוכל ללקט את המאמרים השייכים אל חיי היום יום, שבתות ימים טובים, ומצוות תפילין ומזוזות וקדושת התפילה, קדושת האכילה, וסדר יומם של בני ישראל, מההשכמה עד השכיבה עם כל פרטיו, בכניסה לבית הכנסת, הנהגת הלימוד, להאיר ולקדש את כל יהודי ויהודי.

צא ולמד, עד כפיה הנה חביב למוז תורת הסוד על תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, ויש לנו ללמד ממה שהרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן, העיד בעצמו ואמר, שלמד ושנה הפרי עץ חיים מאה פעמים ואחד. ועוד רבים הפליגו במעלת הלומדים את ספר הזוהר הקדוש.

ממעלות העוסק בספר הזהר:

מקרב גאלת ישראל ברחמים.

מבטל גזרות קשות.

זוכה לטהר ולקדש את נשמתו שתאיר ותזהיר באור נפלא ומזככה מכל סיג ופגם עד שמרפאה לגמרי.

מרחיק מעצמו כל המקטרגים ויצר הרע.

ישמר ממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא.

ינצל מתאוות רעות וממדות רעות.

הרי הוא כהוגה ומפרש את השם שיש בכחו לעשות נסים.

יזכה לחזות בנעם השם.

נצל מטמטום הלב והופך לב האבן ללב מאיר ומבין.

זוכה להבין את לימודו ומתקים בידו.

למוד בספר הזהר הקדוש לעלוי נשמת נפטרים מסגל ביותר לתקן נשמתם ולהעלותם למקומם העליון ולהצילם מכל דינים.

השלמה, ברחמים ובחסדים גלויים נראים ונגלים.
יוסף דוד בורוכוביץ
 נכד רבנו הרב הקדוש, אשר מלאכים ושופים יראים
 מגשת אליו הרבי רבי אלימלך מליז'נסק זצוקלה"ה
 זיע"א ועכ"א, ונכד הרה"ק רבינו אור שבעת הנמים אשר
 קל צבא השמים תלים ורועדים מפניו רבי ישראל בעל
 שם טוב זצוקלה"ה זיע"א ועכ"א

הקדוש. אשריכם ישראל!!! אשריכם ישראל!!!
 אשריכם ישראל!!! אשרינו שזכינו מה נעים ומה
 טוב חלקנו!!! זכות רבי שמעון בר יוחאי יגן עלינו
 ועל כל ישראל אמן!
 בשמחה עצומה על שזכיתי להיות נמנה עם מזפי
 הרבים ועם לומדי הזהר הקדוש, ובברכה שנוזק
 כולנו יחד בהאי שתא [בשנה הזאת] לגאולה

"כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק", שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, נושע בכל הנצרך לנו.

תבת "ורפאתיו" עולה בגימטריא (703) כמנין שמעון בר יוחאי (703), כי בזכותו נמשכת רפואה לאדם לגופו ולנשמתו.

ועל ידי זה לשפע ש'פע ר'ב ב'כל ה'עולמות, ראשי תבות רשב"י, שהעוסק בתורתו יזכה בסיעתא דשמיא לשפע רב רוחני וגשמי, אכ"ר.

ונעתיק כאן מאגרת קדש – מספר 'ויקהל משה' (דף ל"ז): ואני הדל כתבתי מעט מזעיר ואמר והודיע לנו שהכלל בריאת העולם והאדם וכל הברואים בכלל הכל כדי להודיע לנו גדל עז אלקותו וחסדו וגבורתו וממשלתו ותפארתו, כאשר אמר דוד לשלמה בנו "דע את אלקי אביך ועבדהו", שאין להקדוש ברוך הוא נחת רוח יותר בעולם אלא ממי שמכיר באלקותו, זה נקרא בן להקדוש ברוך הוא ויש לו רשות לחפש בגנוי דמלקא והקדוש ברוך הוא משתבח עמו בפמליא שלו בכל יום ודיוקנו נרשם למעלה בין אוהבי דמלקא ומכריזין לפניו הוי זהירין בדיוקנא דפליגא, הקדוש ברוך הוא גוזר והוא יש לו רשות לבטל, צדיק מושל ביראת אלקים, מי מושל בי צדיק. ובשעה שהנשמה יורדת בזה עולם השפל משביעים אותה קדם ומראה לה רזי דרזין, אוצרי וגניזין דמלקא ומשביעין אותה וגוזרין עליה שלא תרדה לעולם אלא כדי לחקר ולדרש ברזין דאורייתא. וגם הוכחתי מכמה מאמרי זהר של הרבי שמעון בן יוחאי נתן רשות והורמנא מהקדוש ברוך הוא ושכינתיה עם כל פמליא שלו בצרוף כל הנשמות צדיקיא דגן ערן עליון ותחתון לגלות לנו הזהר, כדאייתא בהקדמת תקוני הזהר ע' אנפין קח צנצנת המן למשמרת עד דרא בתרייתא ויטעמון. בחבורא דילך יפקון ישאלא מן גלותא בלא נסיון כלל זיהרא דאימא עלאה משם יצא לעולם חיים ושלום רזא דאורייתא הגאלה והחרות והשמחה ובהתעוררות התחתון אנו מעוררים המקור העליון. עד כאן לשונו.

ומוכא בספר אור ישרים מירא דכיא שכתב: קדם ביאת המשיח תתגבר מינות ואפיקורסות ורחמנא ליצלן בעולם. העצה לזה לזיהר בשלשה דברים הללו, האחד לאמר בכל יום זהר, אף על פי שאינו מבין מה שאומר, כי אמירת זהר מסגלת לטהרת הלב... עין שם.

במיוחד שנה זו "תש"ע" שהיא בגימטריא 'ספ"ר או"ר הזוה"ר' – תש"ע גם בגימטריא 'רבי שמעון' ב"ן יוחאי" עם הד' תבות ועם הפולל. נתחזק כלנו לקרב את ביאת משיח צדקנו ללא צער ומכאוב "דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי", אמן כן יהי רצון.

וזאת למודעי, שספרים האלו מתר ומצנה לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באילו שפה ולשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים.

ובגדל כח זכות הרבים של העוזרים והמסיעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדושה, עד אשר נזכה בקרוב שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ותקים הבטחת הרעיא מהימנא "בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" בביאת גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

"בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שזוכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי".

הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.

וכלנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה, ובסגולתו וקראתם דרור", ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלנו, ב"עוז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלפינו, אכ"ר.

המזיציאים לאור

דברי קדשו של הצדיק המקבל אלוקי רבי יודיל ראזנבערג זי"ע בעל "זהר תורה"

ראינו לנכון להביא את דברי קדשו של הצדיק המקבל אלוקי רבי יודיל ראזנבערג זי"ע בעל "זהר תורה":

דברי קדשו של הצדיק המקבל אלוקי רבי יודיל ראזנבערג זי"ע בעל "זהר תורה"

ראינו לנכון להביא את דברי קדשו של הצדיק המקבל אלוקי רבי יודיל ראזנבערג זי"ע בעל "זהר תורה":

הקדמת המחבר, בלב נדכה ידבר,

לא עליון ישפך שיחו, ולפני אנשים יציע רוחו,

ישמחו השמים ותגל הארץ, השמים אלו אנשי אלהים בעלי מדרגות גבוהות, והארץ אלו אנשים הבינונים, בצאת ספרי זה לאור עולם, ואם אמנם ידעתי כי ספרי זה לא בשמים הוא, כלומר שלא נצרך לאנשים הגדולים הדומים למלאכי אלהים אשר עולים בסלם החכמה השמימה, אבל הלא ישמחו גם כמה בניגלת הארץ, בראותם התעוררות מאנשים הבינונים ללמוד ולהבין מאמרי הזוהר הקדוש, כי זה אות שקרובה הישועה להגלות, כדברי אליהו לר' שמעון, וז"ל, רבי רבי כמה זכאה אנת דמהאי חבורא דילך יתפרנסון כמה עלאי עד דאתגליא לתתאי בסוף יומיא, ובגיניה ושבתם איש אל אחוותו ואיש אל משפחתו תשובו וכו', ובמקום אחר איתא, וז"ל, וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך כד אתגליא לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה וקראתם דרור בארץ וגו', ועוד איתא, וז"ל:

ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזוהר יפקון
ביה מן גלותא

ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא, וכידוע שיש עוד הרבה מאמרים מפוזרים בהזוהר וזוהר חדש ותקוני הזוהר המלאים זיו ומפיקים נוגה טובת כנסת ישראל אשר תצמח ע"י למוד ספר הזוהר, ואין לומר שזאת מוסב רק על גדולי הדור בלבד שהם אחד בעיר ושנים במשפחה, כי מה שאומר אתגליא לתתאי בסוף יומיא ובדרא בתראה, מורה שמלבד זאת שזה כמה מאות שנה שנתגלה ספר הזוהר ושלומודים בו רק יחידי סגולה, עוד תבא התגלות חדשה לכלל ישראל, שגם הכלל ישראל עתידים למעם מאילנא דחיי.

כל אותם שיזכו ללמד זהר הקדוש יזכו לגאולה

וכן איתא בספר חסד לאברהם מהר"א אזולאי זצ"ל, וז"ל, ודע כי עיקר כוונת הרשב"י ע"ה בחבור הזוהר היה לזה להיות אור הלאומי [היינו השכינה] באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, ורצה לעשות לה סמך ליחדה בבעלה יחוד מועט ע"י חבור הזוהר וכו', וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כדי ליתן סעד לשכינה, וכל אותם שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי העבודה זו המועטת בזמן הזה היא יותר חשוב מכל אילי נביות שהיו בזמן שהיה ביהמ"ק קיים וכו' ע"ש, הרי מבואר גם מדבריו שעתידי ספר הזוהר להתגלות בהתגלות חדשה מפורסמת בדור האחרון, והתגלות זו היינו התפשטות בין הכלל ישראל, אפילו בין אותן שהם בזמן הזה במדרגת בינונים.

אמנם נשפטה נא ונראה בעיני המדע איך תוכל להיות התגלות הזאת אם לשון הזוהר הוא בשפת ארמית שאינה מובנת כל כך כי אם ליחידי סגולה,

היקנה אדם ספר שאינו מובן, ואנו רואים בעוה"ר שספרי מינות מתרבים מאד בעתים הללו וקונייהם מרובים וכמעט צודים נפשות בחרמם ע"ז שמיפיהם ספריהם ככל מיני יופי, והעיקר שנכתבו בלשון צח וקל, וספרים הקדושים המלאים זיו של אור התורה הקדושה מונחים בקרן זוית, וכפרט ספר הזוהר הקדוש שמכימים עליו כעל דבר נסתר שאינו מובן כמו על איזה קמיע, ולא שדי אינש זווי בכדי, ואחד מאלף כמעט אשר דברי האזולאי בעל עבודת הקדש זצ"ל נכנסים בלבו שכתב שם בספרו, וז"ל, למוד ספר הזוהר מרומם על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו, והוא תקון גדול לנשמה וכו', שספר הזוהר מן הסודות עצמן בגלוי, והקורא ידוע שהם סודות וסתרי תורה, אלא שאינו מובן מקוצר המשיג ועומק המושג עכ"ל.

אִיךָ יוֹכֵל סֵפֶר הַזוֹהַר לֵבֵא לְהַתְגַּלּוֹת הַדְּשָׁה וְלְהַתְפַּשֵּׁט יוֹתֵר בֵּין הַכָּלָל וְיִשְׂרָאֵל

אבל גם הם המאמינים בדברי האזולאי אם אינם מבינים דברי הזוהר הלא קוראים ומצפצים ומהגים בו בלי שום רגשי התפעלות הלב, כיון שאינם מכינים מה שידובר, ואיך יוכל באופן הזה ספר הזוהר לבא להתגלות חדשה ולהתפשט יותר בין הכלל ישראל, ומה גם שיש לומר שדברי בעל עבודת הקדש אינם אמורים רק על הסודות והסתרי תורה שבספר הזוהר כמו שנזכר שם בפירוש, אבל הלא בערך ב' חלקים מספר הזוהר יכול להיות מובן כמעט לכל בר דעת, לולא זאת שהוא בלשון ארמית, ושהדי כמרומים שהרעיון הזה לא נתן שנה לעיני ומנוחה לנפשי זמן רב, והכריח אותי בחזקה לקחת עלי עבודה קשה כזו להעתיק מספר הזוהר בלשון הקדש כל המאמרים המבארים עומק הפסוקים אשר יוכלו להיות מובנים לכלל ישראל לכל מי שהוא רק בכלל הלמוד, וגם ללקט אותם מן המקומות המפוזרים בכל חלקי הזוהר ולסדרם על מקומם בכל סדרא וסדרא, כדרך שעשה בעל ילקוט השמעוני על המדרש.

רַבֵּי חַיִּים וַיְמַאֵל זצ"ל הִיךָ לֹא סֵפֶר הַזוֹהַר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ, כְּמוֹ שְׂמוּבָא בְּפִירוּשׁוֹ "דֶּרֶךְ אֱמֶת"

והנה כאשר החלתי לעסוק בזה ראיתי כי לא ראשון אנכי ברעיון הזה, כי הלא הרב חיים ויטאל זצ"ל היה לו ספר הזוהר בלשון הקדש, כמו שמובא בפירושו "דרך אמת" שעל הזוהר בכראשית דף (ד:): ובמשפטים דף (קטו): מזכיר בדרך אמת ספר זוהר קטן, מוכח מזה שכבר היה בעולם זוהר מלוקט מן הזוהר הגדול שלא היה נמצא בו כל הזוהר בשלמות, וכן קם גדול אחד בימי השל"ה והלבוש ה"ה הרב הקדוש וכו' מוה"ר ישכר בער זצ"ל בעל המחבר פירוש "אמרי בינה" שעל הזוהר, והעתיק מאמרי הזוהר המובנים בנקל על לשון הקדש וסידר אותם על סדר הפרשיות שבתורה ויקרא ספרו בשם "מקור חכמה", והרב הקדוש בעל השל"ה זצ"ל וגם הגאון מוה"ר מרדכי יפה בעל הלבוש זצ"ל ועוד גדולי הדור

הסכימו על הדפסת ספרו, וכתב שם בהקדמתו שחבורו זה יהיה לעזר ולהועיל שכל דברי הזוהר יהיו פתוחים ומבוארים לעין כל קורא בו, וז"ל בהקדמתו:

אמר הצעיר ישכר בער וכו' אחר אשר כל דברי הזוהר הם על שני פנים בנויים, האחת דעת בפשוטי יושב הכתובים דברים מתוקים מנופת צופים אשר המה סלם לעלות למעלה בית אל, והשנית ידיעת העליונים על פי הסוד הנעלם והיא חכמת הקבלה, בשמן משחת קדש בלולה, ולמעלה מן השכל עולה, ולכן בעיני אנשי הדור אין מסלחה צלולה, כי בה לא יחפצו, וממנה לא יתרצו, והאמת במקומה עומדת, באמת וביושר מצומדת.

על כן נדבה רוחי לחבר ספרי זה משפטי הזוהר איש איש על מקומו בלשון צח ונקי להיות חיבורי זה נחמד אף נעים בעיני הרואים וכו', ומאחר שאין תועלת בהבאת דברי הזוהר בלשונו כהיותו וצורתו מכמה פנים, האחד הוא באשר שכל דברי הזוהר הם סתומים וחתומים לרוב המון בני העולם, ועוד יש כמה טעמים לדבר כהנה וכהנה, בכך אמרתי להעמיד חבורי זה בלשון קצר וצח להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא בצבא העבודה דת תורתנו הקדושה, ונוסף על זה באשר שכל דברי הזוהר יהיו בעזה"ת פתוחים ומבוארים לעין כל הרואים וקורים בו וכו', עכ"ל.

אבל כל מבין וראה שספרו לא פעל מטרת המחבר, כי אין גם אחד שהתלמד מספרו להבין דברי הזוהר, יען כי חסר בו שתי אלה, אחת, שאין מאמרי הזוהר נעתקים בו ללשון הקדש מלה במלה, שנית, שאין דברי הזוהר מוצגים בצד ההעתקה, כי רק ע"פ שני אופנים הללו יוכל הספר להיות לעזר ולהועיל להבין כראוי סגנון לשון הזוהר, להתלמד מזה להבין בהזוהר גם במקום אחר כמוכח, ומלבד זה נראה ברור שהספר "מקור חכמה" לא נדפס כלו, כי רק על פרשת בראשית ופרשת נח הובאו בו מאמרי הזוהר המובנים, ומשם והלאה נשמט ונחסר ככל פרשה ופרשה יותר ויותר, ולא נדפס על שאר הפרשיות רק זעיר שם זעיר שם.

ועל כן בראותי שספר כזה הוא נחוץ מאד, ותועלת ותקון גדול יוכל לצמוח מספר כזה לכלל ישראל, חגרתי שארית כחי ואוני מתוך עמל ותלאה לחבר ספר כזה שיהיה שלם בשלמות הראוי בהעתקה צחה וקלה כדרך לשון המדרש, וגם הצגתי בצדו מאמרי הזוהר שנעתקו, וציינתי מקום מקור מוצאם, ובכל המקומות שחסרתי מדברי הזוהר מחמת שהייתי מוכרח לקצר שם בשביל הפסק ענין אחר או דרוש אחר, רשמתי במקום הזה ב' נקודות כזה, ואם בסוף מאמר רשמתי קו שוכב כזה - וגם הצגתי בדברי הזוהר וכן בהעתקת הלשון קדש נקודות המפסיקות, וגם בהגהה מדויקת, כי בעת העתקתי היו לפני איזה ספרי זוהר מדפוסים שונים, וכו' עשיתי בשביל להקל על הקורא שיבין בנקל כדי שיוכל ללמוד בחשקות כראוי, ברגשת התפעלות הלב, ולא רק מן השפה ולחוץ, וכן גם בשביל מטרה זו פירשתי בעזרת החונן לאדם דעת כל המקומות שהם קצת מקושי הבנה בפירוש מיוחד

אשר קראתיו בשם זיו הזוהר, ולא יאמר עוד הלומד בספר הזה צר לי המקום להבין בו, ובודאי בעוה"ת תצמח מזה טובה גדולה לכלל ישראל אם יתפשט ויתפרסם למוד ספר הזוהר בעולם בין הכלל ישראל, כי אין דבר שמחזק את האמונה ומתקן את הנשמה ומטהר את הלב למדות טובות כמו למוד ספר הזוהר הקדוש, אשרי כל הוגה בו כי יפקחו עיניו ממש ולא יהיה עוד בכלל איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת, ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים, ונוכה בזה להקים סוכת דוד הנפלת ולגרום השפעת השפע הקדושה לכנתם ישראל במלא חפנים נחת ולגאולה שלמה בקרוב, אכ"ר.

עתה באתי להזכיר כאן דברים חוצכים להכות אש בענין זה מה שכתב הרב הגאון הגדול הצדיק המפורסם אשר כל רז לא אנים ליה מזה"ר אברהם אזולאי זצ"ל בספרו היקר חסד לאברהם, וז"ל במעין הראשון נהר כ"ד.

ודע כי עיקר כוונת הרשב"י ע"ה בחיבור הזוהר היה לזה, להיות אור הלאומי באפס שפע באין תומך ובאין עוזר לה, רצה לעשות לה סמך ליחדה בבעלה יחוד מועט ע"י חיבור הזוהר כמה שהיה הוא וחבריו עוסקים בסודות התורה שזה גורם ליחוד קב"ה ושכינתיה ע"י הסוד, שסוד הוא ר"ז בגימטריא או"ר, וגם שע"י החיבור הזה יהיה ביטול הקליפות וקלפות העונות והשבתת הקטרוגים, אשר לזהטים בכל עת ובכל שעה נגד מדות הקדושים והשמות הקדושים שהם בסוד השכינה הקדושה ונגע בני ישראל, והעוסק בתורה נקרא קלע וחרב ורומח שהם בחינות סודות כדי להצילם ברעתם ע"י חיבור זה, וספר זה עתיד להתגלות בימי מלכא משיחא כדי ליתן סעדה לשכינה הקדושה כנוכר, והנה כל אותן שיזכו אליו יזכו לגאולה, כי העבודה הזאת המועטת בזמן הזה הוא יותר חשוב מכל אילי נביות בזמן שהיה בית המקדש קיים, וכו' עיי"ש עוד, עכ"ל.

ואני תפילה לאל חיי, ויהי נועם ה' אלהינו עלינו, ומעשה ידי יכונן ומכל מכשול ומעות ישמרני, ובאור התורה הקדושה יאיר עיני, ויחזקני ויאמצני, ומן התשת כחי יחלימני, וממצוקתי יוציאני, ויזכני לי ולזרעי עד עולם בכלל כל ישראל ללמוד התורה הקדושה שלמה מתוך נחת והרחבה, ונוכה לראות בכוא לציון גואלנו במהרה בימינו אמן.

בס"ד

אור לנר שישי של חנכה,

שנת תשע"ב ביאת - 413 משיח - 359 - 772 תשע"ב

לכל אחינו בני ישראל בכל אתר ואתר ה' עליהם יחיו !!!

באתי כאן לבקש, שדרוש מכל עם ישראל לקנות ולהפיץ את כל הספרים הקדושים והנוראים מהמחבר הרב הגאון המחבר שלום יהודה גראס שליט"א, שכלם עומדים ברומו של עולם המפרשים ומחלקים את למוד הזהר הקדוש והנורא, האדרא והתיקוני זהר, פתח אליהו ושאר ספרים קדושים ונוראים מחלקים לימים, כדי שיהיה נח וקל לכל יהודי ויהודי לגמר במשך שנה על כל הזהר הקדוש והנורא, תיקוני זהר ואדרא, ושאר ספרים קדושים ונוראים שלחן ערוך מחבר ורמ"א עדי יגמרו בכל שנה ושנה כמו שקובע רבי שמעון בר יוחאי שבהאי חבורא [הזהר הקדוש] יפקון מן גלותא עד יפלח חץ [...] כי על ידי למוד הזהר הקדוש והאדרא ותיקוני זהר יורים חצים בלב הסט"א כמו שכתוב בפרי עץ חיים (שער קריאת שמע שעל המיטה - פרק י"א)¹ שמתושלח חרט על חרבו שם הוי"ה וזה היה מכרית ומכלה בכל תנופת חרב ובכל אבחת חרב שני אלפים רבבות שדים ומזיקים, וכמו שכתב במדרש שוחר טוב (ל"ו), שבזמן שהיו צדיקים היו חורטים על העצים שם המפרש והרגום בהם הפסוק בספר יהושע (פרק כ"ג י') "איש אחד מכם ירדף אלף" שכל חץ היה חודר אלף אנשים, ועכשו על ידי הלמוד הזהר הקדוש יומם ולילה מכריתים את כל המזיקים ואת כל שונאי ישראל ולכן בכל ישיבה וכולל להתחיל ללמוד לכל הפחות שעה ביום את הזהר הקדוש. ואם כל ישראל יגמרו את הזהר הקדוש בכל שנה ושנה לא יוכלו כל אויבינו ושונאינו להרע לנו במאומה.

הכותב בדמע ובלב מורתת וחרד שכל עם ישראל יזכו לקים דברים אלו,

המתאבק בעפר רגלכם,

אליעזר ברלנד

1. בספר פרי עץ חיים - (שער קריאת שמע שעל המיטה - פרק י"א), וזה לשונו: בספר הרזים כתב, וזה לשונו - כשפרש אדם מאשתו ק"ל שנה, הוליד רוחיו ושדיו וליליו, והם מזיקין את הבריות. ובמדרש מונה ביניהם, כמה וכמה אלפים רבבות שדיו רוחיו וליליו, והיו הורגין את העולמות, ונתן הקב"ה רשות למתושלח הצדיק, וכתב שם המפרש על חרבו, והרג בהו' ב' אלפים רבבות ברגע א', עד שבא אגרימו"ס, בכורו של אדם הראשון, ונשתטח לפניו והתחנן לו וקבל עליו, ומסר לו שמות שדיו וליליו וכל מלכיהם ושריהם, והשאר ברחו ונתחבאו במחבואות של אוקינוס, עד כאן. וצריך עיון, איך אפשר ברגע א' להרוג ב' אלפים רבבות, אלא על ידי שנתנו הקדוש ברוך הוא רשות להמשיך ג' ע"ב דיודיו, הנקרא שם המפרש, והם כמנין וחר"ב, ובזאת הכונה היה לו כוח להרוג לכלם, ולולי אם לא בא אגרימו"ס כנזכר, ע"כ להר"ן וזה"ה.